

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: P-235/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu u ime Republike Hrvatske, po sutkinji Sylviane Kraljević, u pravnoj stvari tužiteljice VESNA KONJEK, OIB: 20474334533, Karlovac, Udbinja 4, zastupana po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Janković i Mate Burazin iz Karlovca, Vranicanijeva 5/I, protiv tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupan po Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija, Zagreb, Galeria Importanne, Iblerov trg 10/VII, radi isplate, nakon glavne javne rasprave zaključene 26. veljače 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice odvjetničke vježbenice Gabrijele Grčić i zamjenice punomoćnika tuženika Silvije Crnogaća Čorušić odvjetnice u Zagrebu, po objavi 22. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d. OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, da tužitelju VESNA KONJEK, OIB: 20474334533, Karlovac, Udbinja 4, isplati iznos od 1.639,33 EUR, uz zakonsku zateznu kamatu tekući počevši na pojedine iznose od različitih datuma po stopi od 15% godišnje do 31.12.2007.g., od 01.01.2008. do 30.06.2011.g. po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015.g. do 31.12.2015.g. po stopi od 8,14% godišnje, od 01.01.2016.g. do 30.06.2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, od 01.07.2016.g. do 31.12.2016.g. po stopi od 7,88% godišnje, od 01.01.2017.g. pa do 30.06.2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, od 01.07.2017.g. pa do 31.12.2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, od 01.01.2018.g. pa do 30. 06. 2018.g. po stopi od 7,09%, od 01. 07. 2018.g. do 31.12.2018.g. po stopi od 6,82% godišnje, od 1.1.2019.g. do 30.6.2019.g. po stopi od 6,54%, od 1.7.2019.g. do 31.12.2019.g. po stopi od 6,30%, od 1.1.2020.g. do 30.6.2020.g. po stopi od 6,11%, od 1.7.2020.g. do 31.12.2020.g. po stopi od 5,89%, od 1.1.2021.g. do 30.6.2021.g. po stopi od 5,75%, od 1.7.2021.g. do 31.12.2021.g. 5,61%, od 1.1.2022.g. do 30.6.2022. po stopi od 5,49%, od 1.7.2022.g. do 31.12.2022 po stopi od 5,31%, od 1.1.2023.g. do 30.6.2023.g. po stopi od 5,50 %, od 01.07.2023.g. do 31.12.2023. po stopi od 7,00 %, od 1.1.2024. do 30.06.2024.g. po stopi od 7,50 %,

od 01.07.2024.g. do 31.12.2024.g. po stopi od 7,25%, a od 01.01.2025.g. pa do isplate po stopi od 6,15%, a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena i to:

na iznos od 0,02 EUR tekući počevši od 10.09.06. pa do isplate
na iznos od 0,18 EUR tekući počevši od 10.10.06. pa do isplate
na iznos od 1,82 EUR tekući počevši od 10.11.08. pa do isplate
na iznos od 0,51 EUR tekući počevši od 08.12.08. pa do isplate
na iznos od 5,06 EUR tekući počevši od 20.01.09. pa do isplate
na iznos od 4,95 EUR tekući počevši od 09.02.09. pa do isplate
na iznos od 6,81 EUR tekući počevši od 11.03.09. pa do isplate
na iznos od 3,69 EUR tekući počevši od 15.04.09. pa do isplate
na iznos od 3,86 EUR tekući počevši od 14.05.09. pa do isplate
na iznos od 2,55 EUR tekući počevši od 17.06.09. pa do isplate
na iznos od 3,25 EUR tekući počevši od 13.07.09. pa do isplate
na iznos od 2,05 EUR tekući počevši od 14.08.09. pa do isplate
na iznos od 3,14 EUR tekući počevši od 14.09.09. pa do isplate
na iznos od 0,04 EUR tekući počevši od 10.10.09. pa do isplate
na iznos od 2,21 EUR tekući počevši od 15.10.09. pa do isplate
na iznos od 3,09 EUR tekući počevši od 17.11.09. pa do isplate
na iznos od 2,59 EUR tekući počevši od 14.12.09. pa do isplate
na iznos od 0,16 EUR tekući počevši od 10.01.10. pa do isplate
na iznos od 4,43 EUR tekući počevši od 15.01.10. pa do isplate
na iznos od 5,49 EUR tekući počevši od 08.02.10. pa do isplate
na iznos od 5,77 EUR tekući počevši od 17.03.10. pa do isplate
na iznos od 6,80 EUR tekući počevši od 14.04.10. pa do isplate
na iznos od 8,72 EUR tekući počevši od 18.05.01. pa do isplate
na iznos od 9,17 EUR tekući počevši od 15.06.10. pa do isplate
na iznos od 12,62 EUR tekući počevši od 23.07.10. pa do isplate
na iznos od 11,54 EUR tekući počevši od 14.08.10. pa do isplate
na iznos od 17,25 EUR tekući počevši od 09.09.10. pa do isplate
na iznos od 12,00 EUR tekući počevši od 02.11.10. pa do isplate
na iznos od 12,00 EUR tekući počevši od 02.11.10. pa do isplate
na iznos od 19,09 EUR tekući počevši od 21.12.10. pa do isplate
na iznos od 18,09 EUR tekući počevši od 21.01.11. pa do isplate
na iznos od 17,52 EUR tekući počevši od 22.02.11. pa do isplate
na iznos od 18,02 EUR tekući počevši od 14.03.11. pa do isplate
na iznos od 24,18 EUR tekući počevši od 03.06.11. pa do isplate
na iznos od 24,18 EUR tekući počevši od 03.06.11. pa do isplate
na iznos od 24,18 EUR tekući počevši od 03.06.11. pa do isplate
na iznos od 27,75 EUR tekući počevši od 14.07.11. pa do isplate
na iznos od 39,55 EUR tekući počevši od 10.08.11. pa do isplate
na iznos od 1,26 EUR tekući počevši od 10.08.11. pa do isplate
na iznos od 24,32 EUR tekući počevši od 12.09.11. pa do isplate
na iznos od 23,67 EUR tekući počevši od 11.11.11. pa do isplate
na iznos od 24,13 EUR tekući počevši od 16.12.11. pa do isplate

na iznos od 24,13 EUR tekući počevši od 16.12.11. pa do isplate
na iznos od 26,73 EUR tekući počevši od 13.02.12. pa do isplate
na iznos od 16,17 EUR tekući počevši od 13.02.12. pa do isplate
na iznos od 10,45 EUR tekući počevši od 24.04.12. pa do isplate
na iznos od 17,86 EUR tekući počevši od 24.04.12. pa do isplate
na iznos od 8,80 EUR tekući počevši od 01.06.12. pa do isplate
na iznos od 16,01 EUR tekući počevši od 01.06.12. pa do isplate
na iznos od 11,18 EUR tekući počevši od 08.06.12. pa do isplate
na iznos od 27,36 EUR tekući počevši od 08.06.12. pa do isplate
na iznos od 2,56 EUR tekući počevši od 08.06.12. pa do isplate
na iznos od 24,53 EUR tekući počevši od 14.06.12. pa do isplate
na iznos od 3,16 EUR tekući počevši od 10.07.12. pa do isplate
na iznos od 23,06 EUR tekući počevši od 17.07.12. pa do isplate
na iznos od 24,59 EUR tekući počevši od 11.09.12. pa do isplate
na iznos od 24,59 EUR tekući počevši od 11.09.12. pa do isplate
na iznos od 26,82 EUR tekući počevši od 23.11.12. pa do isplate
na iznos od 1,23 EUR tekući počevši od 23.11.12. pa do isplate
na iznos od 24,97 EUR tekući počevši od 18.12.12. pa do isplate
na iznos od 2,56 EUR tekući počevši od 18.12.12. pa do isplate
na iznos od 22,22 EUR tekući počevši od 01.02.13. pa do isplate
na iznos od 3,47 EUR tekući počevši od 01.02.13. pa do isplate
na iznos od 21,51 EUR tekući počevši od 12.02.13. pa do isplate
na iznos od 2,16 EUR tekući počevši od 12.02.13. pa do isplate
na iznos od 15,21 EUR tekući počevši od 29.03.13. pa do isplate
na iznos od 8,70 EUR tekući počevši od 15.04.13. pa do isplate
na iznos od 18,31 EUR tekući počevši od 15.04.13. pa do isplate
na iznos od 7,38 EUR tekući počevši od 15.05.13. pa do isplate
na iznos od 23,86 EUR tekući počevši od 15.05.13. pa do isplate
na iznos od 3,00 EUR tekući počevši od 15.05.13. pa do isplate
na iznos od 19,76 EUR tekući počevši od 10.07.13. pa do isplate
na iznos od 22,61 EUR tekući počevši od 10.07.13. pa do isplate
na iznos od 0,79 EUR tekući počevši od 10.07.13. pa do isplate
na iznos od 22,60 EUR tekući počevši od 16.08.13. pa do isplate
na iznos od 11,15 EUR tekući počevši od 16.08.13. pa do isplate
na iznos od 12,99 EUR tekući počevši od 19.09.13. pa do isplate
na iznos od 24,8 EUR tekući počevši od 19.09.13. pa do isplate
na iznos od 25,04 EUR tekući počevši od 23.10.13. pa do isplate
na iznos od 26,37 EUR tekući počevši od 18.12.13. pa do isplate
na iznos od 0,91 EUR tekući počevši od 18.12.13. pa do isplate
na iznos od 24,39 EUR tekući počevši od 13.01.14. pa do isplate
na iznos od 25,26 EUR tekući počevši od 13.01.14. pa do isplate
na iznos od 26,36 EUR tekući počevši od 13.02.14. pa do isplate
na iznos od 27,17 EUR tekući počevši od 18.03.14. pa do isplate
na iznos od 26,39 EUR tekući počevši od 28.04.14. pa do isplate
na iznos od 25,74 EUR tekući počevši od 20.05.14. pa do isplate
na iznos od 25,98 EUR tekući počevši od 27.06.14. pa do isplate
na iznos od 26,59 EUR tekući počevši od 12.07.14. pa do isplate
na iznos od 27,12 EUR tekući počevši od 19.08.14. pa do isplate

na iznos od 27,42 EUR tekući počevši od 26.09.14. pa do isplate
na iznos od 28,48 EUR tekući počevši od 14.11.14. pa do isplate
na iznos od 28,48 EUR tekući počevši od 14.11.14. pa do isplate
na iznos od 28,35 EUR tekući počevši od 22.12.14. pa do isplate
na iznos od 28,71 EUR tekući počevši od 30.01.15. pa do isplate
na iznos od 28,71 EUR tekući počevši od 26.02.15. pa do isplate
na iznos od 28,72 EUR tekući počevši od 07.04.15. pa do isplate
na iznos od 7,30 EUR tekući počevši od 07.04.15. pa do isplate
na iznos od 21,41 EUR tekući počevši od 30.04.15. pa do isplate
na iznos od 28,71 EUR tekući počevši od 19.05.15. pa do isplate
na iznos od 28,72 EUR tekući počevši od 14.07.15. pa do isplate
na iznos od 14,66 EUR tekući počevši od 14.07.15. pa do isplate
na iznos od 14,05 EUR tekući počevši od 17.08.15. pa do isplate
na iznos od 25,77 EUR tekući počevši od 17.08.15. pa do isplate
na iznos od 2,94 EUR tekući počevši od 30.09.15. pa do isplate
na iznos od 14,59 EUR tekući počevši od 30.09.15. pa do isplate
te da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 2.816,36 eura uz zakonsku
zateznu kamatu tekuću počevši od dana donošenja prvostupanjske presude 22. 4.
2026. do isplate stopi koja se dobije uvećanjem kamatne stope koju je Europska
središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je
obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena,
sve to u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 08.06.2006.g. s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu, pod brojem 3206795769/06 kojim ugovorom je tužiteljica "podigla" kredit u iznosu od 16.345,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tužene na dan korištenja kredita, te sa promjenjivom kamatnom stopom koja je određena u skladu s Odlukom tužene, te je u trenutku sklapanja ugovora iznosila 4,50% godišnje.

Dokaz: uvid u ugovor o kreditu

2. Tuženik je u ugovor o kreditu ugradio odredbe kojima je ugovorena valutna klauzula u CHF koja je ugovorena na način da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, što je protivno čl. 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07. i 79/09), koji je bio na snazi za vrijeme njegovog izvršavanja, s tim da je posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe njezina ništetnost (članak 102. Zakona o zaštiti potrošača).

VTs RH je donio pravomoćnu presudu kojom je proglasio valutnu klauzulu CHF nepoštenom i ništetnom i u odnosu na tuženika i ta presuda je pravno obvezujuća za sve vrste potrošačkih ugovora, pa i za predmetni ugovor sklopljen između tužiteljice i tuženika.

Naime, temeljem čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača, te čl. 502c Zakona o parničnom postupku, pravomoćna presuda u kolektivnom sudskom postupku obvezuje prvostupanjske sudove koji u pojedinačnim parnicama sude povodom zahtjeva

potrošača radi zaštite prava čija je povreda utvrđena u kolektivnom sporu, pa tako i naslovljeni sud u ovome konkretnom slučaju.

Radilo se o tužbi za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, slijedom čega o pravnoj osnovi ove tužbe već postoji pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. godine, koja je u dijelu koji se odnosi na i valutnu klauzulu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike koja obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene protiv tuženog trgovca, a što se odnosi na ovaj predmet.

Dokaz: uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012, te uvid u presudu VTS RH broj PŽ-6632/17 od 14.06.2018.g. i PŽ-7129/13 od 13.06.2014.g.

3. Tužiteljica ovom tužbom postavlja zahtjev tuženiku za vraćanje onog što je primljeno na osnovi ništetne ugovorne odredbi o valutnoj klauzuli u CHF, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana plaćanja svakog iznosa pa do isplate, s obzirom da su odredbe ugovora o kreditu broj 3206795769/06 od 08.06.2016.g., sklopljenog između tužiteljice i tuženika koji se odnose na valutnu klauzulu u CHF, ništetne.

Tužiteljica je plaćajući rate kredita koje su se temeljile na ništetnoj odredbi o valutnoj klauzuli u CHF preplatila svoju obvezu te joj je banka dužna vratiti iznose koje je primila temeljem ništetnih odredbi, po pravilima o stjecanju bez osnove.

Prema izračunu tužiteljice tuženik se neosnovano obogatio za ukupan iznos od 13.219,45 kn.

Dokaz: uvid u dostavljenu dokumentaciju kao i dokumentaciju koju će eventualno biti potrebna vještaku, a koju će dostaviti tužiteljica ili će biti pribavljena od tuženika, vještačenje po sudskom vještaku knjigovodstveno-financijske struke, saslušanje stranaka

4. Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže donošenje slijedeće presude:

I. Nalaže se tuženiku: ZAGREBAČKA BANKA d.d. OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, da tužitelju: VESNA KONJEK, OIB: 20474334533, Karlovac, Udbinja 4, isplati iznos od 13.219,45 kn uz zakonsku zateznu kamatu tekući počevši na pojedine iznose od različitih datuma po stopi od 15% godišnje do 31.12.2007.g., od 01.01.2008. do 30.06.2011.g. po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015.g. do 31.12.2015.g. po stopi od 8,14% godišnje, od 01.01.2016.g. do 30.06.2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, od 01.07.2016.g. do 31.12.2016.g. po stopi od 7,88% godišnje, od 01.01.2017.g. pa do 30.06.2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, od 01.07.2017.g. pa do 31.12.2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, od 01.01.2018.g. pa do 30.06.2018.g. po stopi od 7,09%, od 01.07.2018.g. do 31.12.2018.g. po stopi od 6,82% godišnje, od 01.01.2019.g. do 30.06.2019.g. po stopi od 6,54% godišnje, od 01.07.2019.g. do 31.12.2019.g. po stopi od 6,30% godišnje, a od 01.01.2020.g. pa do isplate po stopi od 6,11% godišnje, a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena i to:
na iznos od 0,16 kn tekući od 01.09.2006.g pa do isplate
na iznos od 29,53 kn tekući od 01.11.2008.g pa do isplate

na iznos od 33,42 kn tekući od 01.01.2009.g pa do isplate
na iznos od 38,74 kn tekući od 01.02.2009.g pa do isplate
na iznos od 41,42 kn tekući od 01.03.2009.g pa do isplate
na iznos od 35,06 kn tekući od 01.04.2009.g pa do isplate
na iznos od 34,13 kn tekući od 01.05.2009.g pa do isplate
na iznos od 24,15 kn tekući od 01.06.2009.g pa do isplate
na iznos od 15,36 kn tekući od 01.07.2009.g pa do isplate
na iznos od 18,43 kn tekući od 01.08.2009.g pa do isplate
na iznos od 24,95 kn tekući od 01.09.2009.g pa do isplate
na iznos od 21,23 kn tekući od 01.10.2009.g pa do isplate
na iznos od 17,61 kn tekući od 01.11.2009.g pa do isplate
na iznos od 25,92 kn tekući od 01.12.2009.g pa do isplate
na iznos od 33,80 kn tekući od 01.01.2010.g pa do isplate
na iznos od 42,09 kn tekući od 01.02.2010.g pa do isplate
na iznos od 39,91 kn tekući od 01.03.2010.g pa do isplate
na iznos od 53,87 kn tekući od 01.04.2010.g pa do isplate
na iznos od 50,28 kn tekući od 01.05.2010.g pa do isplate
na iznos od 57,29 kn tekući od 01.06.2010.g pa do isplate
na iznos od 96,83 kn tekući od 01.07.2010.g pa do isplate
na iznos od 87,83 kn tekući od 01.08.2010.g pa do isplate
na iznos od 121,59 kn tekući od 01.09.2010.g pa do isplate
na iznos od 103,78 kn tekući od 01.10.2010.g pa do isplate
na iznos od 90,39 kn tekući od 01.11.2010.g pa do isplate
na iznos od 131,11 kn tekući od 01.12.2010.g pa do isplate
na iznos od 156,29 kn tekući od 01.01.2011.g pa do isplate
na iznos od 138,04 kn tekući od 01.02.2011.g pa do isplate
na iznos od 140,71 kn tekući od 01.03.2011.g pa do isplate
na iznos od 127,60 kn tekući od 01.04.2011.g pa do isplate
na iznos od 131,65 kn tekući od 01.05.2011.g pa do isplate
na iznos od 176,23 kn tekući od 01.06.2011.g pa do isplate
na iznos od 182,49 kn tekući od 01.07.2011.g pa do isplate
na iznos od 231,83 kn tekući od 01.08.2011.g pa do isplate
na iznos od 213,92 kn tekući od 01.09.2011.g pa do isplate
na iznos od 186,01 kn tekući od 01.10.2011.g pa do isplate
na iznos od 185,28 kn tekući od 01.11.2011.g pa do isplate
na iznos od 182,23 kn tekući od 01.12.2011.g pa do isplate
na iznos od 192,36 kn tekući od 01.01.2012.g pa do isplate
na iznos od 203,52 kn tekući od 01.02.2012.g pa do isplate
na iznos od 203,85 kn tekući od 01.03.2012.g pa do isplate
na iznos od 196,84 kn tekući od 01.04.2012.g pa do isplate
na iznos od 199,69 kn tekući od 01.05.2012.g pa do isplate
na iznos od 203,87 kn tekući od 01.06.2012.g pa do isplate
na iznos od 199,36 kn tekući od 01.07.2012.g pa do isplate
na iznos od 199,75 kn tekući od 01.08.2012.g pa do isplate
na iznos od 195,59 kn tekući od 01.09.2012.g pa do isplate
na iznos od 187,89 kn tekući od 01.10.2012.g pa do isplate
na iznos od 197,27 kn tekući od 01.11.2012.g pa do isplate
na iznos od 200,68 kn tekući od 01.12.2012.g pa do isplate

na iznos od 199,32 kn tekući od 01.01.2013.g pa do isplate
na iznos od 185,62 kn tekući od 01.02.2013.g pa do isplate
na iznos od 195,12 kn tekući od 01.03.2013.g pa do isplate
na iznos od 197,29 kn tekući od 01.04.2013.g pa do isplate
na iznos od 193,02 kn tekući od 01.05.2013.g pa do isplate
na iznos od 180,39 kn tekući od 01.06.2013.g pa do isplate
na iznos od 172,55 kn tekući od 01.07.2013.g pa do isplate
na iznos od 179,50 kn tekući od 01.08.2013.g pa do isplate
na iznos od 184,29 kn tekući od 01.09.2013.g pa do isplate
na iznos od 196,52 kn tekući od 01.10.2013.g pa do isplate
na iznos od 189,79 kn tekući od 01.11.2013.g pa do isplate
na iznos od 192,80 kn tekući od 01.12.2013.g pa do isplate
na iznos od 195,27 kn tekući od 01.01.2014.g pa do isplate
na iznos od 199,97 kn tekući od 01.02.2014.g pa do isplate
na iznos od 204,90 kn tekući od 01.03.2014.g pa do isplate
na iznos od 202,37 kn tekući od 01.04.2014.g pa do isplate
na iznos od 197,45 kn tekući od 01.05.2014.g pa do isplate
na iznos od 195,23 kn tekući od 01.06.2014.g pa do isplate
na iznos od 196,20 kn tekući od 01.07.2014.g pa do isplate
na iznos od 202,40 kn tekući od 01.08.2014.g pa do isplate
na iznos od 208,72 kn tekući od 01.09.2014.g pa do isplate
na iznos od 208,16 kn tekući od 01.10.2014.g pa do isplate
na iznos od 211,33 kn tekući od 01.11.2014.g pa do isplate
na iznos od 215,90 kn tekući od 31.12.2014.g pa do isplate
na iznos od 214,04 kn tekući od 01.01.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.02.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.03.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.04.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.05.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.06.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.07.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.08.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.09.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.10.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.11.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.12.2015.g pa do isplate
na iznos od 216,62 kn tekući od 01.01.2016.g pa do isplate

a ujedno mu se nalaže da tužitelju naknadi parnični trošak uz zakonsku zateznu kamatu tekuću počevši od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi od 6,11% godišnje, a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

5. Tužitelj je tužbeni zahtjev konačno specificirao podneskom od 3. 2. 2025. temeljem izračuna sudskog vještaka D&S d.o.o. iz nalaza i mišljenje vještaka od 16.01.2025. Na nalaz i mišljenje sudskog vještaka na nalaz i mišljenje stalnih sudskih

vještaka Daria Jankovića i Martine Zaborski iz D & S d.o.o. od 16.01.2025.g., tužiteljica se očituje kako slijedi. Vještaku je dan zadatak na temelju dokumentacije u spisu utvrditi, koliki je iznos tužitelj preplatio na ime razlike u valuti između iznosa utvrđenih početnim otplatnim planom po tečaju CHF po kojem je kredit isplaćen i iznosa koje je tužitelj platio zbog rasta tečaja CHF. U odnosu na tako postavljen zadatak, vještak je u svom nalazu i mišljenju, nakon izvršenog izračuna utvrdio da razlika zbog ugovorene valutne klauzule, odnosno razlika koja je nastala zbog promjene tečaja po kojem je kredit bio obračunavan i plaćan i početnog tečaja po kojem je kredit iskorišten/isplaćen iznosi 1.581,78 EUR, od čega pozitivna razlika iznosi 1.639,33 EUR. Stoga, tužiteljica ima potraživanje prema tuženiku u ukupnom iznosu od 1.639,33 EUR. Na nalaz i mišljenje sudskog vještaka tužiteljica nema prigovora, te sukladno istome specificira tužbeni zahtjev i predlaže donošenje sljedeće presude:

"Nalaže se tuženiku: ZAGREBAČKA BANKA d.d. OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, da tužitelju: VESNA KONJEK, OIB: 20474334533, Karlovac, Udbinja 4, isplati iznos od 1.639,33 EUR, uz zakonsku zateznu kamatu tekući počevši na pojedine iznose od različitih datuma po stopi od 15% godišnje do 31.12.2007.g., od 01.01.2008. do 30.06.2011.g. po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015.g. do 31.12.2015.g. po stopi od 8,14% godišnje, od 01.01.2016.g. do 30.06.2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, od 01.07.2016.g. do 31.12.2016.g. po stopi od 7,88% godišnje, od 01.01.2017.g. pa do 30.06.2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, od 01.07.2017.g. pa do 31.12.2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, od 01.01.2018.g. pa do 30.06.2018.g. po stopi od 7,09%, od 01.07.2018.g. do 31.12.2018.g. po stopi od 6,82% godišnje, od 1.1.2019.g. do 30.6.2019.g. po stopi od 6,54%, od 1.7.2019.g. do 31.12.2019.g. po stopi od 6,30%, od 1.1.2020.g. do 30.6.2020.g. po stopi od 6,11%, od 1.7.2020.g. do 31.12.2020.g. po stopi od 5,89%, od 1.1.2021.g. do 30.6.2021.g. po stopi od 5,75%, od 1.7.2021.g. do 31.12.2021.g. 5,61%, od 1.1.2022.g. do 30.6.2022. po stopi od 5,49%, od 1.7.2022.g. do 31.12.2022 po stopi od 5,31%, od 1.1.2023.g. do 30.6.2023.g. po stopi od 5,50 %, od 01.07.2023.g. do 31.12.2023. po stopi od 7,00 %, od 1.1.2024. do 30.06.2024.g. po stopi od 7,50 %, od 01.07.2024.g. do 31.12.2024.g. po stopi od 7,25%, a od 01.01.2025.g. pa do isplate po stopi od 6,15%, a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena i to:

na iznos od 0,02 EUR tekući počevši od 10.09.06. pa do isplate
na iznos od 0,18 EUR tekući počevši od 10.10.06. pa do isplate
na iznos od 1,82 EUR tekući počevši od 10.11.08. pa do isplate
na iznos od 0,51 EUR tekući počevši od 08.12.08. pa do isplate
na iznos od 5,06 EUR tekući počevši od 20.01.09. pa do isplate
na iznos od 4,95 EUR tekući počevši od 09.02.09. pa do isplate
na iznos od 6,81 EUR tekući počevši od 11.03.09. pa do isplate
na iznos od 3,69 EUR tekući počevši od 15.04.09. pa do isplate
na iznos od 3,86 EUR tekući počevši od 14.05.09. pa do isplate
na iznos od 2,55 EUR tekući počevši od 17.06.09. pa do isplate
na iznos od 3,25 EUR tekući počevši od 13.07.09. pa do isplate

na iznos od 2,05 EUR tekući počevši od 14.08.09. pa do isplate
na iznos od 3,14 EUR tekući počevši od 14.09.09. pa do isplate
na iznos od 0,04 EUR tekući počevši od 10.10.09. pa do isplate
na iznos od 2,21 EUR tekući počevši od 15.10.09. pa do isplate
na iznos od 3,09 EUR tekući počevši od 17.11.09. pa do isplate
na iznos od 2,59 EUR tekući počevši od 14.12.09. pa do isplate
na iznos od 0,16 EUR tekući počevši od 10.01.10. pa do isplate
na iznos od 4,43 EUR tekući počevši od 15.01.10. pa do isplate
na iznos od 5,49 EUR tekući počevši od 08.02.10. pa do isplate
na iznos od 5,77 EUR tekući počevši od 17.03.10. pa do isplate
na iznos od 6,80 EUR tekući počevši od 14.04.10. pa do isplate
na iznos od 8,72 EUR tekući počevši od 18.05.01. pa do isplate
na iznos od 9,17 EUR tekući počevši od 15.06.10. pa do isplate
na iznos od 12,62 EUR tekući počevši od 23.07.10. pa do isplate
na iznos od 11,54 EUR tekući počevši od 14.08.10. pa do isplate
na iznos od 17,25 EUR tekući počevši od 09.09.10. pa do isplate
na iznos od 12,00 EUR tekući počevši od 02.11.10. pa do isplate
na iznos od 12,00 EUR tekući počevši od 02.11.10. pa do isplate
na iznos od 19,09 EUR tekući počevši od 21.12.10. pa do isplate
na iznos od 18,09 EUR tekući počevši od 21.01.11. pa do isplate
na iznos od 17,52 EUR tekući počevši od 22.02.11. pa do isplate
na iznos od 18,02 EUR tekući počevši od 14.03.11. pa do isplate
na iznos od 24,18 EUR tekući počevši od 03.06.11. pa do isplate
na iznos od 24,18 EUR tekući počevši od 03.06.11. pa do isplate
na iznos od 24,18 EUR tekući počevši od 03.06.11. pa do isplate
na iznos od 27,75 EUR tekući počevši od 14.07.11. pa do isplate
na iznos od 39,55 EUR tekući počevši od 10.08.11. pa do isplate
na iznos od 1,26 EUR tekući počevši od 10.08.11. pa do isplate
na iznos od 24,32 EUR tekući počevši od 12.09.11. pa do isplate
na iznos od 23,67 EUR tekući počevši od 11.11.11. pa do isplate
na iznos od 24,13 EUR tekući počevši od 16.12.11. pa do isplate
na iznos od 24,13 EUR tekući počevši od 16.12.11. pa do isplate
na iznos od 26,73 EUR tekući počevši od 13.02.12. pa do isplate
na iznos od 16,17 EUR tekući počevši od 13.02.12. pa do isplate
na iznos od 10,45 EUR tekući počevši od 24.04.12. pa do isplate
na iznos od 17,86 EUR tekući počevši od 24.04.12. pa do isplate
na iznos od 8,80 EUR tekući počevši od 01.06.12. pa do isplate
na iznos od 16,01 EUR tekući počevši od 01.06.12. pa do isplate
na iznos od 11,18 EUR tekući počevši od 08.06.12. pa do isplate
na iznos od 27,36 EUR tekući počevši od 08.06.12. pa do isplate
na iznos od 2,56 EUR tekući počevši od 08.06.12. pa do isplate
na iznos od 24,53 EUR tekući počevši od 14.06.12. pa do isplate
na iznos od 3,16 EUR tekući počevši od 10.07.12. pa do isplate
na iznos od 23,06 EUR tekući počevši od 17.07.12. pa do isplate
na iznos od 24,59 EUR tekući počevši od 11.09.12. pa do isplate
na iznos od 24,59 EUR tekući počevši od 11.09.12. pa do isplate
na iznos od 26,82 EUR tekući počevši od 23.11.12. pa do isplate
na iznos od 1,23 EUR tekući počevši od 23.11.12. pa do isplate

na iznos od 24,97 EUR tekući počevši od 18.12.12. pa do isplate
na iznos od 2,56 EUR tekući počevši od 18.12.12. pa do isplate
na iznos od 22,22 EUR tekući počevši od 01.02.13. pa do isplate
na iznos od 3,47 EUR tekući počevši od 01.02.13. pa do isplate
na iznos od 21,51 EUR tekući počevši od 12.02.13. pa do isplate
na iznos od 2,16 EUR tekući počevši od 12.02.13. pa do isplate
na iznos od 15,21 EUR tekući počevši od 29.03.13. pa do isplate
na iznos od 8,70 EUR tekući počevši od 15.04.13. pa do isplate
na iznos od 18,31 EUR tekući počevši od 15.04.13. pa do isplate
na iznos od 7,38 EUR tekući počevši od 15.05.13. pa do isplate
na iznos od 23,86 EUR tekući počevši od 15.05.13. pa do isplate
na iznos od 3,00 EUR tekući počevši od 15.05.13. pa do isplate
na iznos od 19,76 EUR tekući počevši od 10.07.13. pa do isplate
na iznos od 22,61 EUR tekući počevši od 10.07.13. pa do isplate
na iznos od 0,79 EUR tekući počevši od 10.07.13. pa do isplate
na iznos od 22,60 EUR tekući počevši od 16.08.13. pa do isplate
na iznos od 11,15 EUR tekući počevši od 16.08.13. pa do isplate
na iznos od 12,99 EUR tekući počevši od 19.09.13. pa do isplate
na iznos od 24,8 EUR tekući počevši od 19.09.13. pa do isplate
na iznos od 25,04 EUR tekući počevši od 23.10.13. pa do isplate
na iznos od 26,37 EUR tekući počevši od 18.12.13. pa do isplate
na iznos od 0,91 EUR tekući počevši od 18.12.13. pa do isplate
na iznos od 24,39 EUR tekući počevši od 13.01.14. pa do isplate
na iznos od 25,26 EUR tekući počevši od 13.01.14. pa do isplate
na iznos od 26,36 EUR tekući počevši od 13.02.14. pa do isplate
na iznos od 27,17 EUR tekući počevši od 18.03.14. pa do isplate
na iznos od 26,39 EUR tekući počevši od 28.04.14. pa do isplate
na iznos od 25,74 EUR tekući počevši od 20.05.14. pa do isplate
na iznos od 25,98 EUR tekući počevši od 27.06.14. pa do isplate
na iznos od 26,59 EUR tekući počevši od 12.07.14. pa do isplate
na iznos od 27,12 EUR tekući počevši od 19.08.14. pa do isplate
na iznos od 27,42 EUR tekući počevši od 26.09.14. pa do isplate
na iznos od 28,48 EUR tekući počevši od 14.11.14. pa do isplate
na iznos od 28,48 EUR tekući počevši od 14.11.14. pa do isplate
na iznos od 28,35 EUR tekući počevši od 22.12.14. pa do isplate
na iznos od 28,71 EUR tekući počevši od 30.01.15. pa do isplate
na iznos od 28,71 EUR tekući počevši od 26.02.15. pa do isplate
na iznos od 28,72 EUR tekući počevši od 07.04.15. pa do isplate
na iznos od 7,30 EUR tekući počevši od 07.04.15. pa do isplate
na iznos od 21,41 EUR tekući počevši od 30.04.15. pa do isplate
na iznos od 28,71 EUR tekući počevši od 19.05.15. pa do isplate
na iznos od 28,72 EUR tekući počevši od 14.07.15. pa do isplate
na iznos od 14,66 EUR tekući počevši od 14.07.15. pa do isplate
na iznos od 14,05 EUR tekući počevši od 17.08.15. pa do isplate
na iznos od 25,77 EUR tekući počevši od 17.08.15. pa do isplate
na iznos od 2,94 EUR tekući počevši od 30.09.15. pa do isplate
na iznos od 14,59 EUR tekući počevši od 30.09.15. pa do isplate

a ujedno mu se nalaže da tužitelju naknadi parnični trošak uz zakonsku zateznu kamatu tekuću počevši od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi od 6,15 % godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se dobije uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve to u roku od 15 dana"

6. U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako je vidljivo iz tužbe, tužitelj kao glavni zahtjev postavlja kondemnatorni tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 13.219,45 kn sa zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku od dospelosti do isplate (s osnove navodne preplate uslijed primjene CHF valutne klauzule). Tuženik u cijelosti osporava istaknuti tužbeni zahtjev, u pogledu pravne osnove, visine (izračuna), kao i činjenica i razloga kojima je tužitelj obrazložio svoju tužbu u ovom sporu. Tuženik osporava osnovu i tijek zateznih kamata. Tužbeni zahtjev za isplatu, neosnovan je i zastario. Tuženik ističe prigovor zastare u pogledu svakog/svih iznosa dospjelih prije 26. lipnja 2015.g. Tuženik osporava istinitost tužbenih tvrdnji.

7. Tuženik se protivi tužiteljevom dokaznom prijedlogu o provođenju financijskog vještačenja s obzirom, da se u konkretnom slučaju, spor vodi u vezi s pravnim pitanjem.

8. Tužena banka ukazuje na važnost pravodobne ocjene opstojnosti pravne osnove tužiteljevog kondemnatornog tužbenog zahtjeva, kao preduvjeta za učinkovito i ekonomično vođenje parničnog postupka (BEZ nepotrebnih troškova), te će u nastavku jasno izložiti razloge zbog kojih, u konkretnom slučaju:

(i) ne postoji pravna osnova tužiteljevog zahtjeva na povrat stečenoga bez osnove, budući da je tužitelj po svojoj slobodnoj volji od tužene banke zatražio konverziju i sklopio o tome dodatak ugovoru o kreditu, sve u skladu s odredbama specijalnog zakona, ZID ZPK/15, te da stoga

(ii) nema ni potrebe za utvrđivanjem činjenica u odnosu na visinu preplate (stjecanje bez osnove na strani banke) po osnovi povijesnog kretanja tečaja i kamatne stope, budući da su sklapanjem konkretnog dodatka ugovoru o kreditu, na temelju kojega je tužitelj izjednačen s pravnim položajem potrošača koji je sklopio ugovor u protuvrijednosti EUR, čime su ugovorne strane razriješile sve svoje pravne odnose s učinkom ab initio, dakle retroaktivno.

9. Vrhovni sud RH je u međuvremenu, nakon podnošenja tužbe, donio odluku (rješenje) u oglednom sporu posl. br. Gos 1/2019-36 od 4.3.2020. kojim je zauzeo obvezujuća pravna shvaćanja za niže sudove u istovrsnim predmetima (u daljnjem tekstu „Rješenje“).

Ponajprije, Vrhovni sud je u izreci Rješenja potvrdio kako „sporazum o konverziji“ sklopljen na osnovi ZID ZPK/15, „ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli“. Do takvog stajališta najviši sud došao je uz opširnu, stupnjevitu raščlambu, sadržanu u obrazloženju Rješenja.

Vrhovni sud, naime, u obrazloženju Rješenja, između ostaloga, ističe sljedeća konkretna pravna shvaćanja u pogledu premisa na kojima je zasnovao svoju odluku, kad navodi, a pozivajući se na izvore prava i ustavnosudsku ocjenu:

„U takvim okolnostima, a imajući nastavno na umu da je ZID ZPK/15 poseban zakon... u odnosu na opća pravila obveznog prava, odnosno Zakona o obveznim odnosima... te da je riječ o izvanrednoj, jednokratnoj i retroaktivnoj mjeri (intervenciji) zakonodavca, prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ne mogu opća pravila ZOO/05 o ništetnosti ili izostajanju pravnih učinaka u dijelu u kojem su u eventualnoj koliziji s režimom ZID ZPK, o konverziji dovesti do ništetnosti ili nepostojanja ugovora o konverziji.“

U nastavku je Vrhovni sud zaključio:

“Dakle, u odnosu na postavljeno pitanje treba pojasniti da se u predmetnom slučaju (razdvajanje odlomaka je dodano):

(i) ne može primijeniti pravilo općeg obveznog prava o tome da je obnova (novacija) bez učinka ako je prijašnja obveza ništetna ili ugašena, u prvom redu jer

(ii) prisilni propis čl. 19.e ZID ZPK, a kako je već prethodno rečeno, govori o tome da ako potrošač ne prihvati konverziju, odnosno ne sklopi sporazum, otplata kredita se nastavlja prema važećim ugovorenim uvjetima, a sukladno odredbama ovog Zakona, a drugo,

(iii) taj sporazum bez obzira je li sklopljen u formi tzv. dodatka – aneksa ili ugovora, predstavlja novu pravnu osnovu koja svoje izvorište ima u prisilnom propisu ocijenjenom suglasnim s Ustavom Republike Hrvatske.“²

Prema tomu, Vrhovni sud u Rješenju vrlo jasno navodi da je (i) pravna osnova za konverziju ZID ZPK/15, (ii) da je korisnik kredita po ZID ZPK/15 mogao birati konverziju ili rješenje iz čl. 19.e tog Zakona po kojem ostaje pri sklopljenom ugovoru vezanom za CHF (iii) da je dodatak ugovoru o kreditu sklopljen u skladu s uvjetima iz tog Zakona valjan, te (iv) da je sklapanjem sporazuma o konverziji tužiteljevom voljom nastala nova pravna osnova u pogledu prava i obveza ugovornih strana, koja je u cijelosti supstituirala ranije ugovorne uvjete iz izvornog ugovora o kreditu, i (v) koja proizvodi pravne učinke retroaktivno.

10. To pak znači da tužitelj u ovom postupku, nakon konverzije, ne može imati bilo kakvu tražbinu na povrat stečenoga bez osnove zbog bilo kakve preplate, odnosno stjecanja bez osnove iz vremena kad se primjenjivao ugovor o kreditu u protuvrijednosti CHF, jer je izabrao izjednačiti se u svojem pravnom položaju s dužnikom u eurski denominiranom kreditu, u skladu s odredbama ZID ZPK/15. Time je tužitelj raniju pravnu osnovu, s koje je primio i po kojoj je do tada otplaćivao kredit s retroaktivnim učinkom zamijenio posve Rješenje, str. 4., treći odlomak odozgo novom pravnom osnovom. Stoga tužitelj više ne raspolaže zahtjevom koji bi se oslanjao na pravnu osnovu koja je njegovom voljom ab initio izgubila svaki pravni učinak u pogledu visine kreditne obveze, kojega je imala po izvorno sklopljenom ugovoru o kreditu u kunskoj protuvrijednosti CHF.

11. Tek opreza radi, tuženik u nastavku iznosi detaljnu argumentaciju u pogledu konverzije tužiteljeva kredita.

Predmetni kredit konvertiran je sukladno odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN br. 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“), s obzirom na to da su tužitelj i tuženik 21. siječnja 2016.g. sklopili dodatak ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom.

Dokaz: Izračun konverzije za tužitelja u privitku i na mrežnim stranicama tuženika uz upisivanje OIB tužitelja i broja njegove kreditne partije;

Dodatak Ugovoru o kreditu od 21. siječnja 2016.g., u privitku.

Sve tužiteljeve uplate (i s osnove svakog povišenja CHF kamatne stope tijekom otplate, kao i s osnove svakog povišenja CHF tečaja tijekom otplate) uzete su u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene, odnosno uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15.

Dokaz: Uvid u informativni sažetak Izračuna konverzije za tužitelja - kolone stranice 3-7- te strana 9. izračuna konverzije – u privitku i na mrežnim stranicama tuženika o konverziji.

Tužena banka ukazuje na to da je sukladno članku 19.d. ZID ZPK/15 prije objave kalkulatora konverzije bila dužna pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZID ZPK/15, te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama³. Prema tome, na strani banke postoji zakonska presumpcija da je izračun izvršen u skladu sa zakonom, s obzirom na to da je to upravo i potvrdio neovisni revizor.

Dokaz: Mišljenje (izvještaj) KPMG Croatia d.o.o. za reviziju od 14. studenog 2015.

12. Konverzija kredita, nastupila je:

(i) na temelju očitovanja volje tužitelja koji se kreditno zadužio uz valutnu klauzulu u CHF, da se njegov kredit konvertira u kredit u kunskoj protuvrijednosti EUR u skladu s odredbama ZID ZPK/15, i to

(ii) nakon što je tužitelj, u skladu s odredbama ZID ZPK/15 dobio od banke zakonom propisane, iscrpne podatke za donošenje informirane odluke o tome hoće li, ili neće prihvatiti konverziju, uključujući podatak o pretplatama iz razdoblja primjene valutne klauzule u CHF i promjenjive kamate, u brojčanom iznosu, pri čemu je sve navedeno dostupno je na linku <https://www.zaba.hr/home/konverzija-chf-kredita>.

(iii) sam način izračuna konverzije zakonodavac izričito propisao u članku 19.c ZID ZPK/15 na način da je banka bila dužna (i) početno odobrenu CHF glavnici kredita pretvoriti u EUR glavnici po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita⁴ (ii) početno ugovorenu kamatnu stopu CHF kredita zamijeniti EUR kamatnom stopom koju je tužena banka primjenjivala na EUR kredite na datum sklapanja CHF ugovora o kreditu⁵ (iii) iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih CHF anuiteta pretvoriti u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate⁶ pri čemu su takvi iznosi pretvoreni u EUR predstavljali osnovu za namirenje EUR anuiteta utvrđenih po novom EUR otplatnom planu (iv) ukupno uplaćene iznose (preračunate u EUR), a koji su veći od iznosa potrebnih uplata po usporednom EUR kreditu rasporediti kao preplatu te iskoristiti za namirenje budućih EUR anuiteta ili isplatiti korisniku kredita, ovisno koji je od dva moguća, zakonom propisana slučaj, nastupio⁷ (v) pri čemu na iznos preplate tužena banka nije bila dužna obračunati ni kamatu niti tečajnu razliku, već je njih, sukladno izričitoj zakonskoj odredbi, snosio potrošač.⁸

(iv) takvo zakonsko rješenje iz ZID ZPK/15 bilo je naročito propagirano u javnosti, kako od strane zakonodavca, tako i od strane interesnih skupina potrošača, između ostaloga, radi „trajnog eliminiranja neravnopravnog položaja dužnika u CHF s ciljem otklanjanja posljedica velikih tečajnih neravnoteža u odnosu nacionalne hrvatske valute i CHF“ i rasterećenja općinskih sudova smanjenjem broja tužbi⁹, a

(v) tužena banka bila je u zakonskoj obvezi sklopiti pravni posao kojim se u pravnom smislu implementirala volja tužitelja da konvertira svoj kredit, što je ona i učinila pod

prijetnjom strogih prekršajnih sankcija iz ZID ZPK/15; pa je time naposljetku, sukladno intenciji zakonodavca

(vi) tužitelj stavljen u položaj kao da je otpočetak, cijelo vrijeme koristio kredit denominiran u EUR, čime je isključivo po svojem slobodnom izboru, izjednačen s položajem potrošača koji su se zadužili kreditom u EUR, sve na način koji je bio utemeljen na valjano, od strane banke primijenjenim, a iscrpno propisanim procedurama i svim uvjetima koje je zakonodavac normirao u ZID ZPK/15, uključujući svako povišenje CHF kamatne stope i povišenje CHF tečaja tijekom otplate.

13. Konkretni tužitelj je, dakle, svojom slobodnom voljom, prihvatio konverziju. Sklapanjem dodatka/aneksa ugovoru o kreditu između tužitelja i tuženika nastao je pravni odnos koji je zakonodavac upravo i imao u vidu kada je tužitelju ponudio mogućnost konverzije koju mu banka nije mogla uskratiti.

Tužitelj, međutim, u ovom sporu tvrdi da ga tako iskazana volja u pravnom poslu sklopljenom radi prihvata konverzije, ne obvezuje, te i dalje unatoč prihvatu konverzije, traži povrat uvodno naznačenih iznosa na temelju stjecanja bez osnove, pozivajući se i dalje na ništetnost odredbe o valutnoj klauzuli iz izvornog ugovora sklopljenog u CHF.

4 Odredba članka 19. c stavak (1) točka 1. ZID ZPK/15

5 Odredba članka 19. c stavak (1) točka 2. ZID ZPK/15

6 Odredba članka 19. c stavak (1) točka 4. ZID ZPK/15

7 Odredba članka 19. c stavak (1) točka 5. ZID ZPK/15

8 Odredba članka 19. c stavak (1) točka 5. ZID ZPK/15 – treća alineja

9 Prijedlog Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, s konačnim prijedlogom Zakona – strana 6 (250. sjednica Vlade RH, 10.09.2015.)

14. Za takvo stajalište nema uporišta u primjeni materijalnog prava, kao što se to obrazlaže u nastavku.

Sklopljeni pravni posao povodom tužiteljeva prihvata konverzije, koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom zakonom propisanih sankcija, jest pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužitelja, riješile sve svoje pravne odnose, prije i poslije konverzije, na način propisan zakonom.

Pravni posao (dodatak) kojim je izvršena konverzija odnosi se na konvertiranje ugovora o kreditu ab initio i to u oba bitna sastojka: i u dijelu valutne klauzule i u dijelu kamatne stope. Njime su ugovorne strane suglasnošću volja stvorile posve novu pravnu osnovu (različitu od ugovora o kreditu u švicarskim francima koji je bio predmetom konverzije) temeljem koje su se tužitelj (dobrovoljno) i tuženik (po sili zakona) sporazumjeli pod kojim će kreditnim uvjetima (uz koju valutnu klauzulu i uz koje kamatne stope) iskoristiti do tada uplaćene svote. Taj pravni posao bio je, kao što je to opće poznato, ujedno ekonomski nepovoljan za tuženu banku, ali je ona po svemu postupila u skladu sa zakonom.

Banka je pri tome po ZID ZPK/15 bila dužna napraviti „novi otplatni plan“ i njime zamijeniti „početno utvrđeni otplatni plan“ (čl. 19.c, stavak (1) točka 3. ZID ZPK/15) s „novim anuitetima u EUR“, te svim „izmjenama ugovornih uvjeta“ koji uključuju, „iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i anuiteta“.

Naposljetku, banka je klijentu (ovdje tužitelju) bila dužna dostaviti propisani „izračun konverzije s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu“ (čl. 19.e ZID ZPK/15), a potrošač je bio slobodan prihvatiti ili ne prihvatiti tu ponudu. Ako tužitelju ponuda nije odgovarala, nije trebao prihvatiti konverziju.

Kad je tužitelj razmatrao mogućnost konverzije, najprije je prihvaćao „izračun konverzije“ utemeljen na „novom otplatnom planu“, te predviđen pravilima iz članka 19.c. ZID ZPK/15, a u kojem su, između ostaloga, točnom brojkom bile navedene sve kamatne stope koje su se morale primijeniti kroz cijelo već proteklo razdoblje otplate. Nakon toga, sklapao se spomenuti pravni posao koji je po sili zakonskog uređenja, uključivao:

1. promjenu valute kredita iz CHF u EUR,
2. promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja dodatka ugovoru, te i ubuduće, na način da se umjesto svih onih promjenjivih kamatnih stopa koje su bile primjenjivane u otplati kredita u CHF primjenjuje sve one promjenjive kamatne stope – prikazane u apsolutnom iznosu - koje je vjerovnik primjenjivao kod kredita u EUR,
3. utvrđenja preostalog iznosa neotplaćene glavnice kredita u EUR, te
4. sporazuma o raspolaganju preplatom, odnosno podmirenju manje uplaćenog iznosa.

15. Dakle, sklapanjem dodatka, tužitelj i tužena banka su u skladu s odredbama ZID ZPK/15, trajno i konačno uredile svoj pravni odnos, u pogledu svih ranije izvršenih preplata po ranijoj CHF kreditnoj partiji, te su stoga konverzijom posljedice nepoštene, ništetne odredbe CHF ugovora o kreditu uređene voljom stranaka, što smisleno isključuje pravo tužitelja da uz provedenu konverziju istodobno traži i povrat stečenoga bez osnove, pozivom na uvjete ugovora o kreditu u CHF-u, koji je konverzijom ab initio, otpao i nadomješten je novom, nesporno zakonitom osnovom (EUR ugovor), temeljem koje je tužitelj stekao na zakonu utemeljeno potraživanje preplate.

Kako su međutim voljom ugovornih strana sva plaćanja u otplati CHF kredita ugovorena kao plaćanja s osnove EUR kredita (i to s učinkom ab initio), pa je obračun svih uplata po ranijoj pravnoj osnovi plaćanja (konvertirani CHF ugovor) izvršen u odnosu na novu pravnu osnovu (postojeći EUR ugovor), tužitelj više ne može imati zahtjev zbog stjecanja bez osnove pozivom na uvjete CHF kredita.

U potvrdu ovog stajališta, govori i shvaćanje VSRH iz odluke Rev 1172/2018 od 19. ožujka 2019. koje eliminira zahtjeve po osnovi razlike kamata ili tečajnih razlika u slučaju konverzije kredita:

„U odnosu na pitanje kako se mogu nadomjestiti odredbe ugovora o potrošačkom kreditiranju koje su utvrđene ništetnim: Načelno promatrano izvor obveze može biti volja stranaka, zakon i odluka suda ili koje druge vlasti, pa se i ništetna odredba nekog ugovora također može nadomjestiti voljom stranka (što je uobičajeni način izmjene i dopune ugovora), odlukom suda te izravnom primjenom prisilnog propisa koji na jasan način dopunjava ili mijenja odredbe ugovora“.

Ta je praksa nadalje potvrđena i u praksi brojnih županijskih sudova u zemlji.

Iz navedenoga proizlazi i daljnji zaključak: ako je tužitelj iz bilo kojeg razloga smatrao da mu zakonom propisani uvjeti konverzije nisu prihvatljivi, jer su po njegovu mišljenju trebali biti u bilo kojem pogledu drukčiji, tada nije trebao prihvatiti konverziju, koja je bila pravno moguća samo pod uvjetima koji su bili striktno propisani u ZID

ZPK/15. Tužitelj je, za razliku od tužene banke, imao punu slobodu izbora, kojom se i koristio.

Stoga su i razlozi na koje se tužitelj konkretno poziva u tužbi, načelno u pravnom smislu pravno nerelevantni, jer je tužitelj prethodno prihvatio ponudu na konverziju takvu kakvom ju je zakonodavac definirao. U takvim okolnostima tuženik predlaže da sud primijeni načelo pacta sunt servanda, u skladu s važećim propisima.

16. U odnosu na praksu ECJ, treba istaknuti kako okolnosti svih dosadašnjih postupaka pred tim sudom, nisu istovjetne okolnostima u ovom i drugim sličnim parničnim postupcima u Hrvatskoj. Naime, konverzija ugovora o kreditu sklopljenom uz valutnu klauzulu u CHF-u u ugovor o kreditu uz valutnu klauzulu u EUR, u Republici Hrvatskoj nije bila posljedica intervencije državnog suda u sadržaj ugovora o kreditu, kao što nije niti posljedica intervencije zakonodavca u sadržaj ugovora između tužitelja i tužene banke, na način da bi potrošač bio prisiljen prihvatiti konverziju. U Hrvatskoj nijednom potrošaču, pa tako ni tužitelju nitko nije nametnuo da prihvati konverziju, dakle ni sud, ni zakonodavac, a ponajmanje tužena banka.

U vezi s time, tek podredno valja istaknuti da tužiteljeve tvrdnje također nemaju uporišta u pravu, kako se to obrazlaže u nastavku.

Dakako, na prvom mjestu to je obvezujuće rješenje iz oglednog spora VSRH br. Gos 1/2019-36 od 4. ožujka 2020.g.10 a iz kojeg proizlazi neosnovanost tužbenih zahtjeva za isplatu na temelju konvertiranih CHF kredita, što je ujedno i tužiteljev slučaj.

Tuženik ukazuje na presudu Županijskog suda u Puli, posl. br. GŽ- 925/2017-2 od 20. ožujka 2020. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Rijeci i pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev za isplatu preplate u slučaju tužitelja - korisnika konvertiranog CHF kredita, upravo uvažavajući pravno shvaćanje VSRH iz navedenog oglednog spora, a u kojoj je, između ostaloga, rečeno i:

“Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim je rješenjem broj Gos-1/2019 od 04. ožujka 2020., odgovorio na pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava, da li je Sporazum o konverziji sklopljen osnovom Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15) nepostojeći ili ništetan u slučaju kada su nišetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, na način da Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su nišetne odredbe osnovnog Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

Izraženo pravno shvaćanje primjenjuje se i u odnosu na postavljen zahtjev tužiteljice. Tako sklopljenim Dodatkom Ugovora stranke su se suglasile o načinu izračunavanja ugovorne obveze u skladu sa odredbom čl. 22. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje ZOO) koju obvezu tužiteljica ispunjava u eurima u protuvrijednosti kuna, te potpisivanjem Dodatka izrazila svoju suglasnost, odnosno volju za izmjenu načina obračuna obveza preuzete Ugovorom o kreditu od 13. listopada 2006.

Obzirom da tužiteljica više nema osnove za zahtjev za isplatu na ime više uplaćenih kamata u dotadašnjoj otplati kredita, kako je otplaćivan do konverzije, obzirom je izvršena konverzija, time je i sklopljenim Sporazumom postignuta izvansudska nagodba o iznosu pretplate, dok priložen izračun kamate nije prijeporan, pa nije bilo potrebe za dostavom matematičkog izračuna kamate, na što se žalbom ukazuje.

Sporazum o konverziji sklopljen je uz pravilnu primjenu odredbama ZPK i prvostupanjski sud je stoga u svemu pravilno primijenio materijalno pravo kada je kao neosnovan odbio taj zahtjev a za što su dani dovoljni, jasni i prihvatljivi razlozi.“
PRILOG: Citirana presuda.

17. Nadalje, tuženik ukazuje i na presudu Županijskog suda u Splitu br. GŽ-2460/2017 od 4. ožujka 2020.g.

Rješenje VSRH dostupno je na mrežnim stranicama VSRH

Osnovom ispravno navedenih zaključaka, uz činjenicu da su tužiteljima ad. 1) i ad. 2), a u skladu sa člancima 1. i 2. predmetnih Dodataka ugovora o kreditu, sukladno članku 19.e stavku 1. ZPK, dostavljeni izračuni konverzije kredita, s prijedlogom izmijenjenog Ugovora o kreditu, a koje izračune tužitelji ad. 1) i ad. 2) da su i prihvatili, pa slijedom toga i sklopili predmetni Dodatak ugovoru o kreditu, a na koje sklapanje predmetnih Dodataka ugovoru o kreditu nisu bili obvezani, jer da su tužitelji ad. 1) i ad. 2) mogli ostati u ugovornom odnosu s tuženom na način, kako da je to bilo i prvobitno ugovoreno, pravilno je prvostupanjski sud postupio, kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja ad. 1) i ad. 2), presuđujući sve na način, kako je to pobliže opisano točkom I/ izreke prvostupanjske presude, ispravno pri tome i zaključujući, da su stranke sklapanjem predmetnih Dodataka ugovoru o kreditu izmijenile svoj ugovorni odnos, ne samo u pogledu valute, već da su redefinirale i ugovorenu kamatnu stopu, te da su prilikom uračunavanja izvršenih uplata, prema novom otplatnom planu, uzele u obzir sve izvršene uplate, pa tako i utužene uplate, zbog čega tužitelji ad. 1) i ad. 2) više nemaju pravnu osnovu za potraživanje preplaćene kamate, obračunate na temelju ništetne odredbe Ugovora o kreditu, odobrenog u kunsnoj protuvrijednosti iznosa u CHF, odnosno da ne postoji osnova u smislu članka 323. stavka 1., a niti odredbe članka 1111. sve Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje: ZOO) za isplatu razlike između početne ugovorne kamatne stope za kredit u CHF i promijenjene kamatne stope za isti kredit u utuženom razdoblju.

I prema mišljenju ovog drugostupanjskog suda, sklapanjem Dodatka ugovoru o kreditu, kojim su stranke izvršile konverziju kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR-e, izmijenjen je osnovni ugovor, među ostalim i u pogledu kamatne stope, u skladu s odredbama ZPK-a, na koji način je suglasnošću volja stranaka otklonjena ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, u skladu s jednostranom odlukom tužene, a time i pravni učinci te ništetne ugovorne odredbe iz čega proizlazi da u vrijeme zaključenja glavne rasprave nije ni bilo ugovorne odredbe čija se ništetnost traži, pa je prvostupanjski sud ispravno postupio, kada je točkom I/ izreke svoje presude odbio tužbeni zahtjev tužitelja ad. 1) i ad. 2).“
PRILOG: Citirana presuda.

18. Tuženik ukazuje i na presudu Županijskog suda u Karlovcu br. GŽ-73/2019 od 28. travnja 2020.g.:

„Dakle, sporno je da li je sklapanjem Sporazuma o konverziji prestala obveza tužene da izvrši povrat novca koji tužitelj zahtijeva u ovom postupku.

Po mišljenju ovog suda suprotno zaključku prvostupanjskog suda, sklapanjem Sporazuma o konverziji predmetnog Ugovora o kreditu riješeni su svi međusobni odnosi tužitelja i tužene koji proizlaze iz uplaćenog iznosa na ime kamata po stopama koje su jednostrano bile određivane od strane tužene, a sa koje osnove

tužitelj potražuje ovdje predmetne iznose, a sve temeljem odredbe članka 19. točka c. Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, i 102/15 - dalje: ZPK), budući iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da se cjelokupan uplaćeni iznos uzima u obzir prilikom provedbe konverzije, odnosno uračunava u novi otplatni plan, a ako pretplata iznosi više nego obveza tada se ista vraća.“

Navedenim Sporazumom nije izričito navedeno da tužitelj više nema nikakvih potraživanja prema tuženiku s osnova do tada uplaćenog iznosa, međutim obzirom da je navedeni Sporazum sklopljen i da je tužitelj pristao na navedenu konverziju, posljedično tome za zaključiti je da je time pristao i da se sav uplaćeni iznos iskoristi na način propisan odredbama ZPK, pa je na taj način zapravo pristao na zamjenu ispunjenja (članak 167. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO).“

Pored toga, ovdje je posebno potrebno istaknuti i stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto u Odluci broj Gos/2019-36 od 4. ožujka 2020., a prema kojem stajalištu Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su nišetne odredbe osnovnog Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Slijedom svega navedenog proizlazi da tužbeni zahtjev tužitelja kako glavni, tako ni eventualno kumulirani nisu osnovani (...)“
PRILOG: Citirana presuda.

19. Također, tu je i presuda Županijskog suda u Šibeniku br. GŽ- 658/2108 od 29. travnja 2020.g.:

„Naime, nije sporno da su stranke zaključile dodatak ugovora o kreditu i time jasno iskazale svoju volju, zbog čega je, zaključenjem nove obveze nastale iz tzv. osnovnog ugovora o kreditu zaključenog između stranaka 21. srpnja 2006. godine – prestala ranije obveza, za što su se stekli uvjeti upravo donošenjem i stupanjem na snagu Zakon o izmjenama i dopunama ZPK/15 (Narodne novine 102/15). Zaključenjem dodatka ugovora o kreditu stranke su definirale sve bitne uvjete novonastalog ugovora, pa tako i načina izračuna konverzije kredita iz CHF u kredit u EUR sa valutnom klauzulom – promijenjena je valuta kredita, definirana redovna kamata, otplatni plan, a na što je sve tužiteljica dobrovoljno i samostalno pristala. Zaključenjem dodatka ugovora o kreditu tužiteljica je pristala na prestanak ranijeg ugovora zaključenog između stranaka, iskazavši svoju volju da postojeću obvezu zamijeni novom.

Zaključenjem dodatka stranke su na kvalitetan i suglasan način riješile svoj odnos nastao zbog nemogućnosti tuženika da podiže kamatne stope bez prethodnog upoznavanja korisnika kredita s promjenama, slijedom čega je tužiteljica na kvalitetan način dobila pravnu zaštitu u nastalom pravnom poslu.

Protivno žalbenoj tvrdnji tužiteljice, upravo je odredbom članka 19.c stavak 1. točka 5. ZPK propisano da „Iznos pretplate iz ove točke preračunava se u kune po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega vjerovnik nije dužan obračunavati kamatu niti tečajnu razliku, već njih snosi potrošač“.

20. Osim toga, zaključenjem dodatka ugovora o kreditu u cijelosti je preuređen odnos stranaka, tako da je denominacijom, odnosno promjenom valute i utvrđenjem kamatne stope, u cijelosti uređen odnos ovih stranaka nastao iz osnovnog ugovora o

kreditu od 21. srpnja 2006. godine, pa bio prihvaćanjem tužbenog zahtjeva došlo bi do stvaranja, de facto, dvostruke obveze tužene spram tužiteljice.

Nadalje, nije osnovano pozivanje žaliteljice na odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO), jer se u ovom slučaju ne može primijeniti pravilo općeg obveznog prava o tome da je obnova (novacija) bez učinka ako je prijašnja obveza ništetna ili ugašena, obzirom da prisilni propis članka 19.e ZID ZPK, govori o tome da ako potrošač ne prihvati konverziju, odnosno ne sklopi sporazum, otplata kredita se nastavlja prema važećim ugovornim uvjetima, sukladno odredbama tog Zakona, a drugo, taj sporazum predstavlja novu pravnu osnovu koja svoje izvorište ima u prisilnom propisu ocijenjenom suglasnim s Ustavom Republike Hrvatske (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u oglednom sporu Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020. godine).“

PRILOG: Citirana presuda.

21. Tuženik ukazuje i na presudu Županijskog suda u Sisku, posl. br. GŽ-604/2017-8 od 8. svibnja 2020. godine kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu i pravomoćno je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu preplate u slučaju tužitelja - korisnika konvertiranog CHF kredita, upravo uvažavajući pravno shvaćanje VSRH iz navedenog oglednog spora, ističući kako provođenje vještačenja u slučaju konvertiranih kredita nije potrebno a u kojoj je, između ostaloga, rečeno i:

„Prvostupanjski sud nije proveo dokaz saslušanja tužitelja i financijsko vještačenje ocijenivši da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje pravilne i zakonite odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva, dao je jasne razloge za takvu odluku, koje u cijelosti prihvaća ovaj sud (...)

sporno je da li je tuženica dužna isplatiti tužiteljici razliku između iznosa koji je tužiteljica platila u ispunjenju svoje obveze iz ugovora o kreditu i iznosa za koji tužiteljica tvrdi da je bila dužna platiti, vezano za ugovorenu kamatnu stopu, a slijedom toga i visina tužbenog zahtjeva i osnovanost prigovora zastare (...)

Dodatkom ugovora o kreditu stranke su suglasno ugovorile da se obveza tužiteljice iz ugovora o kreditu smanji za iznos razlike između iznosa plaćenog tuženici sukladno odredbama ugovora o kreditu, uključujući i odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, te iznosa koji je tužiteljica dužna platiti prema konvertiranom kreditu, da to smanjenje iznosi 31.027,77 EUR te je ugovorena fiksna kamatna stopa od 4,55% godišnje.

Tužiteljica nije dokazala da konverzija ugovora o kreditu nije provedena suglasno strogim odredbama ZID ZPK niti razloge eventualne nevaljanosti ugovora koji izvire iz općeg obveznog uređenja, neovisnih o posebnom zakonskom uređenju ZID ZPK (npr. poslovna nesposobnost)

Slijedom toga, prvostupanjski sud je i po ocjeni ovog suda izveo pravilan zaključak da je tužiteljica sklopila Dodatak ugovoru o kreditu slobodno raspolazući svojom voljom, tijekom ove parnice, u skladu s odredbama ZID ZPK, da tužiteljica više nema pravni interes za podnošenje tužbe u smislu članka 187. st. 1. ZPP, u odnosu na dio tužbenog zahtjev o kojem je odlučeno prvostupanjskim rješenjem, te da u ostalom dijelu tužbeni zahtjev, kako glavni tako i eventualni uz pravilnu primjenu pravila o teretu dokazivanja i pravilnu primjerenu materijalnog prava odredbama ZID ZPK i Zakona o obveznim odnosima treba odbiti kao neosnovan. U tom dijelu pobijana odluka ima jasne i logične razloge koje u cijelosti prihvaća ovaj sud (...)

Pri tome se napominje da je Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučujući o prijedlogu za rješavanje pitanja važnog za jedinstvenu primjenu prava podnesenog od Općinskog suda u Pazinu, u predmetu poslovni broj P-1413/2019 od 20. rujna 2019. odgovorio da sporazum o konverziji sklopljen na osnovi ZID ZPK ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, kako je to odlučeno rješenjem broj: Gos 1/2019-36 od 4. ožujka 2020. godine.

Sudska praksa na koju se u prilog svojih navoda poziva tužiteljica, priložena u spisu datira prije donošenja rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Gos-1/2019 i nije od utjecaja na ishod ovog spora, tim više što je u svakom pojedinom predmetu sud dužan cijeniti odlučne okolnosti tog predmeta“.

PRILOG: Citirana presuda.

22. Konačno, i presuda Županijskog suda u Puli br. GŽ-124/2018 od 14. svibnja 2020.g. kojom je preinačena presuda prvog stupnja u konvertiranom CHF kreditu na način da je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev s pozivom na Rješenje Gos-1/2019:

„Tako sklopljenim Dodatkom ugovora stranke su se suglasile o načinu izračunavanja ugovorne obveze, a tužiteljica je izračun tuženika prihvatila kada je potpisala Dodatak ugovora. Osim toga, tužiteljica nije ukazivala niti dokazala da je taj Dodatak ugovora pobojan. Prilikom uračunavanja izvršenih uplata prema novom otplatnom planu uzete su u obzir sve izvršene uplate, pa i one preplaćene, zbog čega tužiteljica nema više pravnu osnovu za utvrđivanjem ništavim odredbe čl.2. i 7. Ugovora, a time niti za potraživanje preplaćene kamate obračunate na temelju ništetne Ugovora o kreditu. Sklapanjem aneksa ugovora o kreditu, stranke su se suglasile o načinu izračunavanja ugovorne obveze u skladu s odredbom čl.22. ZOO, koju obvezu tužiteljica ispunjava u kunama, te je ona potpisivanjem aneksa ugovora izrazila svoju suglasnost, odnosno volju za izmjenu načina obračuna obveze preuzete Ugovorom o kreditu. Tako tužiteljica više nema osnovu za zahtjev da se utvrdi da ranija ugovorna obveza o promjenjivoj kamatnoj stopi ne proizvodi pravni učinak, a ni osnovu za bilo kakav zahtjev za isplatu na ime više plaćenih kamate u dosadašnjoj otplati kredita, kako je otplaćivan do dana konverzije.“

PRILOG: Citirana presuda.

23. Naposljetku, i presuda Županijskog suda u Dubrovniku br. GŽ -706/19 od 29. travnja 2020.g:

„Odredbom članka 19.e stavak 6. ZPK propisano je: „Ako potrošač ne prihvati izračun konverzije kredita ili ne sklopi s vjerovnikom sporazum iz članka 19.c stavka 1. točka 6. ovog Zakona, otplata kredita nastavlja se prema važećim ugovorenim uvjetima i sukladno odredbama ovoga Zakona. Argumentum ad contrario, ako potrošač prihvati konverziju koja je sukladna tom Zakonu, takav sporazum uređuje odnos među strankama i predstavlja novu pravnu osnovu njihovog odnosa. Stoga, prema stavu ovog suda, kada nema spora oko toga da je dodatak ugovora iz 2015. u svemu, pa i u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, suglasan s prisilnim propisom (članak 19.c stavak 1. točka 2. ZPK), koji je zakon ocijenjen usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske (odluka Ustavnog suda RH br. U-I-3685/2015), tada nema osnove za isplatu na temelju stečenog bez osnove zbog ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, niti ugovora o kreditu iz 2005. i dodatka iz 2006., utvrđenje koje jest bilo predmetom tužbenog zahtjeva, niti zbog ništetnosti takve(ih) odredbe(i) dodatka

ugovora o kreditu iz 2015., utvrđenje ništetnosti koje(ih) nije bilo predmetom tužbenog zahtjeva, ali predstavlja prethodno pitanje u odnosu na zahtjev za isplatom, budući na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti (članak 327. stavak 1. ZOO-a).“

24. Postoje i nepravomoćne presude prvostupanjskih sudova koje se na sličan način pozivaju na Rješenje Vrhovnog suda, ali one još nisu pravomoćne pa ih tuženik ne citira.

Nadalje, tuženik ukazuje i na pravomoćnu presudu OS u Splitu (br. P 1980/19 od 8. studenog 2019.g.) kojom je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu u predmetu jednog konvertiranog CHF kredita. Tuženik ukazuje na obrazloženje, koje opovrgava navode tužitelja iz tužbe, a u kojem se navodi:

„Sklapanjem Dodatka Ugovoru stranke su, po ocjeni ovog suda, izmijenile svoj ugovorni odnos ne samo u pogledu valute, već su redefinirale i ugovorenu kamatnu stopu, te su prilikom uračunavanja izvršenih uplata prema novom otplatnom planu uzele u obzir sve izvršene uplate, pa tako i utužene uplate, čime su stranke suglasno izmijenile nepoštenu ugovornu odredbu čl. 2. Ugovora o namjenskom kreditu broj 3207698467/06 od 19. listopada 2006. g. jer su tu odredbu stranke suglasno izmijenile u čl. 8. Dodatka Ugovora. Stoga tužitelj nema valjani pravni osnov za potraživanje preplaćene kamate obračunate na temelju ništavih odredbi Ugovora o kreditu odobrenog u kunskoj protuvrijednosti iznosa u CHF“.

25. Tuženik predlaže da sud na pripremnom ročištu:

(i) ocijeni opstojnost pravne osnove tužiteljevih zahtjeva u svjetlu obvezujućeg Rješenja Vrhovnog suda u pogledu ništetnosti kao prejudicijelne pravne osnove kondemnatornog tužbenog zahtjeva, te u pogledu pravne kvalifikacije sporazuma o konverziji kao nove pravne osnove, a s obzirom na činjenicu da je tužiteljev ugovor nesporno konvertiran u skladu s odredbama ZID ZPK/15;

(ii) zaključi prethodni postupak i odbije dokazni prijedlog tužitelja za izvođenje financijskog vještačenja u odnosu na visinu kondemnatornog tužbenog zahtjeva kao i ostale tužiteljeve dokazne prijedloge uz istovremeno otvaranje i zaključenje glavne rasprave te odbijanje tužbenog zahtjeva, u cijelosti;

(iii) tuženiku dosudi parnični trošak prema priloženom troškovniku.

26. U podnesku od 10. 8. 2023. tuženik navodi da sudski vještaci trebaju obračunati i uračunati, a sudovi suditi i manje plaćeno od tužiteljske strane tuženoj strani tzv. negativne razlike, a ne samo više plaćeno i to bez ikakvih posebnih zahtjeva tužene strane.

27. U dokaznom postupku sud je pročitao Ugovor o kreditu, promet po kreditu, otplatne planove, Dodatak Ugovoru o kreditu, Pregled prometa po partiji kredita, obavijest o izračunu konverzije, dokumentaciju tuženika, izveden je dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po D&S d.o.o., te saslušanjem tužiteljice.

28. Predmet ovog spora je potraživanje tužitelja novčanog iznosa na ime preplaćenog tečaja u CHF s osnove ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja svakog iznosa do isplate.

29. Prema konačno specificiranom tužbenom zahtjevu potraživanje tužitelja iznosi 1.639,33 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

30. Prema stajalištu ovoga suda radi se o zahtjevu koji se temelji na institutu stjecanja bez osnove iz članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21. i 114/22. – u nastavku teksta: ZOO).

31. Nesporno je među strankama da su sklopile Ugovor o namjenskom kreditu broj 3206795769/06 od 2.6.2006. godine. Ugovorom je tužitelju odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti od 16.345,00 CHF obračunato po srednjem tečaju HNB na dan isplate kredita. Ugovorena je promjenjiva redovna kamata u visini od 4,50 %. Interkalarna kamata obračunava se na iskorišteni iznos kredita, od dana isplate do stavljanja kredita u otplatu, a dospijeva 15 dana od dana do kojeg je izvršen obračun. Rok otplate kredita iznosi 180 mjeseci. Rok korištenja kredita iznosi 6 mjeseci od dana sklapanja ovog ugovora, tj. do 8.12.2006. godine. Kredit se otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja. Prvi anuitet iznosi 124,30 CHF. Anuiteti dospijevaju na naplatu prvog dana u mjesecu.

32. Stranke su sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je provedena konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Čl. 4. kredita utvrđeno je kako neotplaćena glavnica kredita na dan 30.9.2015. godine iznosi 7.908,83 CHF, odnosno 55.209,74 HRK. Iznos preplate na dan 30.9.2015. godine iznosi 5.877,62 HRK (čl. 5. Dodatka). Ukupan iznos preplate koristi se za namirenje budućih dospjelih anuiteta/rata po kreditu u EUR na način da se 50% anuiteta/rate podmiruje iz preplate do iskorištenja cjelokupnog iznosa preplate, dok je Korisnik kredita u obvezi podmiriti preostali dospjeli iznos anuiteta/rate. Zadnjom uplatom iz preplate podmiruje se dio anuiteta/rate koji može biti manji od 50% anuiteta/rate. Na dan 30.9.2015. godine nedospjela glavnica kredita u EUR iznosi 5.304,99 EUR. Visina redovne kamatne stope na dan 30.9.2015. godine iznosi 5,84% (čl. 8. Dodatka). Anuitet/rata koja dospijeva na naplatu po kamatnoj stopi iz čl. 8. Dodatka iznosi 89,62 EUR. Iznos anuiteta/rate sadrži glavni dug i kamatu. Visina ostalih rata/anuiteta iskazana je u otplatnom planu i obračunat je temeljem kamatne stope važeće na dan 30.9.2015. godine.

33. Nadalje, nije sporno:

- da je donijeta pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u sporu po kolektivnoj tužbi Udruge potrošač koja je u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda RH broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a nastavno revizija odbijena presudom VSRH broj: Revt-249/14 od 9. travnja 2015.,
- da je donijeta pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u sporu po kolektivnoj tužbi Udruge potrošač koja je u odnosu na ugovorenu valutu CHF potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., a nastavno je revizija odbijena presudom VSRH broj: Revt-2221/18 od 3. 9. 2019.,

- da je, dakle, pravomoćnom presudom utvrđeno da je tužena banka povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o potrošačkom kreditiranju ništetne i nepoštene ugovorne odredbe ugovarajući švicarski franak kao valutu uz koju je vezana glavnica, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije potrošače u potpunosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke te da je tužena banka povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o potrošačkom kreditiranju ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorenoj redovnoj kamati koja se tijekom postojanja obveze promijenila u skladu s jednostranom odlukom tužene banke te da su nepoštene odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo ništetne od samog početka, odnosno od trenutka kada su postale sadržajem standardnog ugovora, a njihovo korištenje predstavlja postupanje protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača
- da je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen u razdoblju na koje se odnosi presuda Trgovačkog suda u Zagrebu iz postupka zaštite kolektivnih interesa.

34. Nadalje, iako je Ugovor o kreditu čije odredbe su predmet ovog spora sklopljen prije pristupanja Hrvatske Europskoj uniji, već za vrijeme pregovora o pristupanju preuzeta je obveza prihvaćanja pravne stečevine Europske unije i Ugovorom o pristupanju Hrvatska se obvezala primjenjivati propise Europske unije te ih implementirati u svoje propise. Obveza je sudova pratiti europsku sudsku praksu, tako i presudu Suda Europske unije predmetu *Oceano Grupo Editorial SA i Salvat Editores SA v Rocio Murciano Quintero* i drugi, kojom je utvrđena obveza nacionalnih sudova da ex offio ispituju nepoštenost spornih odredbi bez obzira radi li se o materijalnim ili postupovnim odredbama.

35. Na temelju izvedenih dokaza glede glavnih zahtjeva tužitelja ovaj sud utvrđuje:

- da glede pravomoćnih presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, a u smislu odredbe čl. 118. ZZP/14 odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavka 1. ovog zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavka 1. zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji je potrošač osobno pokrenuo radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika
- da je istovjetno bilo propisano i odredbama ZZP/07 tj. čl. 138.a
- da je i odredbom članka 502.c ZPP-a propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjev iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a slijedom čega pravna utvrđenja iz presude povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača valja primijeniti u svim parnicama koje potrošači individualno pokreću protiv trgovaca radi ostvarenja svojih prava koja su im povrijeđena na način kako je to utvrđeno u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava, dakle ne samo u postupcima radi naknade štete, već i u svim parnicama u kojima se zahtjev za isplatu temelji upravo na utvrđenju ništetnosti pojedine ugovorne odredbe, koju je ništetnost sud već utvrdio u postupku radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, a na takvo tumačenje upućuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015., pa je sud vezan utvrđenjima u tom postupku za zaštitu kolektivnih interesa

- da je sud u postupku koji pokrene potrošač vezan utvrđenjima iz odluke Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., odnosno odlukom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., a koja odluka je donesena protiv više tuženika (kolektivna tužba), među kojima i ovdje tuženika te u kojima je utvrđeno da su kamatne stope tuženici mijenjali bez ugovorenih parametara, jednostranom odlukom banke, samim obavješćavanjem o promjeni, da se o promjeni nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita (upravo u razdoblju u kojem je predmetni Ugovor sklopljen), što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, odnosno nepoštenost odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe; kao i da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak; a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovac informirale u cijelosti potrošače o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjanje odluke utemeljene na potpunoj obavijesti; što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka
- da test poštenosti predmetnih ugovornih odredaba proveden je već u kolektivnom sporu u kojemu je pravomoćno utvrđen nedostatak transparentnosti uslijed čega potrošači – korisnici kredita nisu mogli procijeniti potencijalno znatne gospodarske posljedice koje bi te odredbe imale za njihove financijske obveze
- da je odredbom čl. 81. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača/03, koji je vrijedio u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača; smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca; stavkom 4. određeno je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi unaprijed pregovaralo dužan je to dokazati; prema odredbi čl. 84. ZZP nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, dok je posljedica takve nepoštene odredbe ništetnost ugovora (čl. 87.)
- da upravo u dijelu glede promjene kamatne stope odredba je utvrđena nepoštenom u kolektivnom sporu jer se o veličini te promjene, parametrima nije pojedinačno pregovaralo (što je utvrđeno u kolektivnom sporu); ta je okolnost istovremeno s velikim promjenama uslijed primjene valutne klauzule u CHF kojom je sav rizik tečajnih razlika prebačen na korisnika kredita, povećala kreditno opterećenje korisnika
- da treba voditi računa o tumačenju nacionalnog prava u duhu prava Europske unije pa tako uzeti u obzir presude Europskog suda, konkretno presudu Francisco Gutiérrez Naranjo i Ana Marija Palacios Martínez protiv Cajasur Banco i Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA u spojenim predmetima C-154/15, C-307/15 i C-308/15 gdje je Europski sud utvrdio i definirao pravila koja vrijede neovisno o tome je li ugovorna odredba proglašena nepoštenom u postupku individualne ili kolektivne zaštite potrošača od nepoštenih odredaba; da se radi o tri pravila koja se primjenjuju

kumulativno i tek je na taj način osigurana potpuna i djelotvorna zaštita sukladno Direktivi 93/13 EEZ, a sastoji se u ostvarivanju prava potrošača na uspostavljanje situacije u kojoj bi se nalazio da nepoštenih odredaba nije bilo, što podrazumijeva nastanak subjektivnog prava na restituciju i na ostvarenje pune restitucije svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora, neovisno o tome kad je utvrđeno da je odredba nepoštena.

36. O pravnom interesu za podnošenje predmetne tužbe:

- da ovdje valja cijeliti sklopljen Dodatak Ugovoru, da po pravnom shvaćanju ovog suda, konverzija odnosno sklapanje navedenog Dodatka nije od značaja za pravilna utvrđenja u ovoj pravnoj stvari glede ništetnosti odredbi Ugovora, jer se niti odredbama ZID ZPK, a niti navedenim Dodatkom izrijeком ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, kao što se ne spominje niti na koji način bi se trebala riješiti eventualna ništetnost tih odredbi koje se tiču promjenjive kamatne stope, valutne klauzule (odluka suda drugog stupnja u tzv. kolektivnom sporu tada nije bila niti donesena glede valutne klauzule), a koja ništetnost je nastupila zbog činjenice da je banka, bez prethodnog pregovaranja s korisnikom kredita sama tj. nepošteno mijenjala kamatnu stopu u Ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, tim više što je ratio donošenja navedenog zakona bio da se položaj korisnika kredita u CHF, kao potrošača, izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR, a navedenim Dodatkom se uređuje pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF, a do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim (u kolektivnom sporu), sve uz primjenu valutne klauzule
- da činjenica da su stranke sklopile Dodatak Ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR i utvrđen iznos koji još tužitelj mora platiti ne upućuje na zaključak da je tužitelju vraćen sav novčani iznos koji predstavlja razliku s obzirom na ništetne odredbe, pa time niti da je izgubio pravni interes za utvrđenjem, u osnovi, da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne i postavljanje kondemnatornog zahtjeva
- da takvo shvaćanje nije suprotno ni pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u rješenju poslovni broj: Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020. jer je u tom rješenju samo izraženo pravno shvaćanje da sporazum o konverziji sklopljen na osnovi ZID ZPK ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli,
- da tužitelj u tijeku postupka ne ističe ništetnost Dodatka Ugovoru o kreditu (Sporazuma o konverziji), pa ogledni spor Gos 1/2019 VSRH nije od utjecaja na ovaj parnični postupak tim više što je presudom suda EU C – 118/17 (slučaj Dunaj) utvrđeno da nacionalni sudovi moraju utvrditi je li zakonodavnom intervencijom provedena potpuna restitucija, a vještačenjem u ovom postupku utvrđeno je da nije, u kojem smislu su i odluke Vrhovnog suda RH broj Rev – 2868/2018 od 12. veljače 2019. godine i Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. godine koje u bitnom ukazuju da ništetnost nastupa po zakonu, pa sklapanje dodatka o konverziji nije zapreka utvrđivanju ništetnosti ugovora o kreditu.

37. Naime, konverzija kredita izvršena je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15, dalje: ZID ZPK) kojim je bankama naložena izmjena odredbi osnovnog ugovora te eventualno do tada sklopljenih dodataka, i to valute kredita, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, te se između ugovornih strana postiže sporazum o konverziji iz čl. 19.s toč.6. ZID ZPK-a na način kako je to propisano tim zakonom. Glavni motiv i svrha tog zakona bila je da se položaj korisnika kredita u valuti CHF, kao potrošača izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR. Odredbama ZID ZPK-a, a niti dodacima ugovora o kreditu sklopljenim na temelju tog zakona izrijeком se ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, niti se spominje način rješavanja eventualne ništetnosti ugovornih odredbi koje se tiču promjenjive kamate stope, a koja ništetnost je nastupila iz razloga što su banke bez prethodnog pregovaranja sa potrošačima kao korisnicima kredita jednostrano odnosno nepošteno mijenjale početno ugovorenu kamatnu stopu. Dodacima ugovora o kreditu uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, dakle ne rješava se pitanje preplaćenih kamata u periodu koji je prethodio konverziji, a do koje pretplate je došlo nepoštenim postupanjem banaka odnosno primjenom ništetnih ugovornih odredbi, dakle dodacima ugovora nije uređeno pitanje rješavanja posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi. Konverzija kredita u valuti CHF u kredit u valuti EUR izvršena na temelju ZID ZPK-a odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, a ne i na izvanugovorne obveze stranaka kao što su restitucijski zahtjevi korisnika kredita s osnove ništetnih ugovornih odredbi.

38. S obzirom na prethodno navedeno, prema pravnom shvaćanju ovog suda korisnicima kredita unatoč sklopljenim dodacima ugovora kojima je izvršena konverzija pripada pravo na obeštećenje i potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa na temelju ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

39. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita, nije otklonjena posljedica ništetnosti spornih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutne klauzule, a niti iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi se tužitelj dodatkom ugovora odrekao prava zahtijevati potpuno obeštećenje na temelju ništetnih ugovornih odredbi, a niti se u izračunu konverzije koji je prije sklapanja dodatka ugovora dostavljen tužitelju spominje promjenjiva kamatna stopa kredita u valuti CHF niti je u tom izračunu izvršen obračun preplaćenog iznosa nastalog povećanjem početno ugovorene kamatne stope na temelju jednostrane odluke tuženika odnosno promjenama početnog tečaja CHF tijekom trajanja otplate kredita. Stoga, prema stavu ovog suda tužitelju unatoč sklopljenom Dodatku Ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita ugovorenog u CHF u protuvrijednosti kuna u kredit u EUR u protuvrijednosti kuna, pripada pravo potraživati od tuženika vraćanje iznosa koji je tuženik stekao na temelju ništetnih ugovornih odredbi odnosno pravo na potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa s osnove ništetnih ugovornih odredbi iz osnovnog ugovora o kreditu.

40. Takvo pravno shvaćanje u skladu je i sa pravnim shvaćanjem Suda Europske unije izraženom u presudi od 14. ožujka 2019., Zsuzsanna Dunai protiv ERSTE Bank Hungary Zrt., C-118/17, ECLI:EU:C:2019:207, prema kojem potrošaču pripada pravo na potpuno obeštećenje tj. na uspostavu činjenično i pravno one situacije u kojoj bi se nalazio da nepoštena odredba nije postojala, a osobito pravo ostvariti povrat koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njegovu štetu na temelju nepoštene i ništetne ugovorne odredbe. Pri tome, nije relevantno što je u tom predmet riječ o zakonskoj intervenciji na temelju sudskog utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe, a u konkretnom slučaju riječ je o izmjeni ugovora intervencijom stranaka, jer je ZID ZPK-a predviđena mogućnost potrošača da odbije sklapanje ponuđenog sporazuma o konverziji s obzirom na okolnosti u kojima je donesen taj zakonski propis i u kojima je vršena konverzija (stalni rast i nepredvidivost tečaja CHF te posljedično tome značajno povećanje iznosa mjesečnih anuiteta u odnosu na vrijeme sklapanja osnovnog ugovora o kreditu) bilo upitno da li je potrošač stvarno bio slobodan u izboru prihvatiti ili odbiti konverziju. Naime, jedina alternativa potrošaču bila je ostanak u ugovornom odnosu u kojem je njegova novčana obveza bila sve veća i nepredvidiva u odnosu na vrijeme sklapanja ugovora o kreditu s obzirom na kretanje tečaja CHF, a mnogi potrošači sklapali su dodatke ugovora upravo iz razloga spašavanja vlastite egzistencije.

41. Također, prethodno izraženo pravno shvaćanje ovog suda u skladu je i sa pravnim shvaćanjem suda EU izraženom u presudi od 9. srpnja 2020., XZ protiv Ibercája Banco, SA, C-452/18, ECLI:EU:C:2020:536, prema kojem nepoštene odredbe ugovora koji je trgovac sklopio s potrošačem nisu obvezujuće za potrošača i uzima se kao da nikada nisu postojale te nemaju učinak prema potrošaču. Posljedično tome iste se izuzimaju od primjene osim ako potrošač na temelju slobodnog i informiranog pristanka izjavi da se protivi isključenju njihove primjene i učinaka koji bi mogli za njega proizaći iz nepoštenih odredbi ugovora, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno.

42. S obzirom na utvrđenu djelomičnu ništetnost predmetnog ugovora o kreditu, tužitelju pozivom na čl. 323. st. 1. i čl. 1111. ZOO-a pripada pravo na povrat onoga što je isplatio na temelju ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF.

43. O prigovoru zastare:

- da je neosnovan prigovor zastare tuženika jer je tužitelj tužbu u ovom predmetu podnio 26. 6. 2020., da je tužba za zaštitu kolektivnih interesa podnijeta 4. travnja 2012., da je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 (od 4. srpnja 2013.) u odnosu na ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorenoj redovnoj promjenjivoj kamati postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a u odnosu na ugovorenu valutu 14. lipnja 2018.
- da je podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u navedenom sporu za zaštitu kolektivnih prava prekinut tijekom zastare, dok je pravomoćnim okončanjem spora u odnosu na kamatu pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine zastara počela teći ispočetka, a pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude broj: PŽ-6632/2017 dana 14. lipnja

2018. zastara je počela ponovno teći u odnosu na tražbinu s osnova ugovorene valute, kod čega se vrijeme prije prekida ne uračunava u tijek zastare; o čemu je zauzeto i pravno shvaćanje u odluci VSRH broj: Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018.,

- utužena tražbina, a imajući u vidu utuženi period, nije bila u zastari jer je podnošenjem kolektivne tužbe došlo do prekida zastare, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, da zastara je za individualne tužbe (pa tako i ovu predmetnu) počela ponovno teći 13. lipnja 2014. u odnosu na tražbinu s osnova povrata preplaćene kamate, tj. 14. lipnja 2018. u odnosu na tražbinu s osnova ugovorene valute (razlike u tečaju CHF)
- da tražbina zastarijeva u roku 5 godina čl. 225. ZOO-a, pa do podnošenja tužbe nije protekao rok od 5 godina jer se konkretno radi o tražbini s osnove ugovorene valute – razlike u tečaju (od 14. lipnja 2018. do podnošenja tužbe 26. 6. 2020.).

44. Nije osnovan prigovor da tužitelj nije potrošač, konkretno radi se o kreditu za adaptaciju kuće za osobne potrebe tužitelja, što znači da je tužitelj potrošač, a presuda u kolektivnom sporu štiti sve potrošače s kojima su tužene banke ugovorile nepoštene odredbe u utuženom razdoblju. Osim toga tužitelj ne obavlja nikakvu registriranu djelatnost u navedenom stambenom objektu, niti je stambeni objekt kupljen za obavljanje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, već za stanovanje tužitelja i njegove obitelji.

45. O visini zahtjeva:

Na okolnost visine zahtjeva provedeno je vještačenje po D&S d.o.o. Na osnovu opisanog nalaza, a u okviru provedenog vještačenja vještak je utvrdio:

- da razlika zbog ugovorene valutne klauzule, odnosno razlika koja je nastala zbog promjene tečaja po kojem je kredit bio obračunavan i plaćan i početnog tečaja po kojem je kredit iskorišten/isplaćen iznosi ukupno 11.917,99 kuna, u čemu pozitivne tečajne

razlike (u korist tužitelja) iznose 12.351,55 kuna, a negativne razlike (u korist tužene) iznose 433,56 kuna,

- iskazano u eurima razlika zbog ugovorene valutne klauzule iznosi 1.581,78 eura, u čemu pozitivne razlike (u korist tužitelja) iznose 1.639,33 eura, a negativne razlike (u korist tužene) 57,55 eura,

- pojedinačni iznosi razlika iskazani su u tablici koja se nalazi u prilogu ovog nalaza u stupcu 17 tablice u kunama, a u stupcu 18 u eurima,

- tužiteljici je prilikom provođenja konverzije priznata preplata u iznosu od 5.877,62 kune.

Sud će odlučiti oduzima li se ovaj iznos neposredno od utvrđenih razlika ili je potrebno

izvršiti uračunavanje prema čl. 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima. Ako sud odredi da se ima učiniti uračunavanje vještak će napraviti dopunu nalaza i mišljenja.

46. U dopuni nalaza i mišljenja sudski vještak navodi da u osnovnom nalazu nije radio uračunavanje priznate preplate u konverziji jer isto nije bilo naloženo od strane Suda. Nalogom je bilo određeno da se prilikom izrade nalaza u obzir uzme preplata priznata tužiteljici prilikom provođenja konverzije u iznosu od 5.877,62 kune, kao i negativne tečajne razlike. Nije specificirano treba li se iznos preplate oduzeti neposredno od utvrđenih razlika ili je potrebno izvršiti uračunavanje prema čl. 171. i

172. Zakona o obveznim odnosima. O istome se vještak očitovao na stranici 4 Nalaza a kako slijedi: „Tužiteljici je prilikom provođenja konverzije priznata preplata u iznosu od 5.877,62 kune. Sud će odlučiti oduzima li se ovaj iznos neposredno od utvrđenih razlika ili je potrebno izvršiti uračunavanje prema čl. 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima. Ako sud odredi da se ima učiniti uračunavanje napraviti ćemo dopunu nalaza i mišljenja.“

47. Sukladno prijedlogu tužene u dopuni nalaza vještak radi uračunavanje priznate preplate u konverziji s potraživanjem tužitelja sukladno odredbama čl. 171. i čl. 172. Zakona o obveznim odnosima. Nakon provedene konverzije tužena je tužitelju utvrdila preplatu po kreditu na dan 30.9.2015. godine u iznosu od 5.877,62 HRK (čl. 5. Dodatka – spis list 52). U članku 6. navedeno je da ako iznos utvrđen kao preplata ne prelazi ukupan zbroj anuiteta/rata preostalih za otplatu kredita u EUR ukupan iznos preplate koristi se za namirenje budućih dospjelih anuiteta/rata po kreditu u EUR na način da se 50% anuiteta/rate podmiruje iz preplate do iskorištenja cjelokupnog iznosa preplate, dok je korisnik kredita u obvezi podmiriti preostali dospjeli dio anuiteta/rate. Zadnjom uplatom iz preplate podmiruje se dio anuiteta/rate koji može biti manji od 50% anuiteta/rate te je korisnik kredita u obvezi podmiriti preostali dospjeli iznos anuiteta/rate. Iznose preplate koja se koristila za namirenje po mjesecima vještak je utvrdio iz prometa po kreditu.

48. Na osnovu opisanog nalaza, a u okviru provedenog dopunskog vještačenja vještak je utvrdio;

- da dug tuženika na dan zadnjeg povrata 1.7.2017. godine iznosi 12.010,02 kune, odnosno 1.594,00 eura,
- povratom priznate preplate isplaćene su obračunate zatezne kamate u iznosu od 5.536,09 kuna (734,77 eura) te dio glavnice u iznosu od 341,53 kune (45,33 eura). Zatezna kamata na glavicu teče i dalje od 2.7.2017. godine pa do isplate.

49. Sudski vještak je u odnosu na prigovore tuženika izradio dopunu nalaza na način da je izvršio uračunavanje priznate preplate u konverziji, dakle, sukladno navodima tuženika, pri čemu stranke i nisu tražile da sudski vještak nalaz i mišljenje iznese usmeno. Sud je nalaz i mišljenje i njegovu dopunu prihvatio u cijelosti. Sudski vještak je detaljno obrazložio nalaz i mišljenje, stoga je sud nalaz i mišljenje prihvatio u cijelosti. Radi se o vještačenju od strane stručne osobe, a na okolnost utvrđivanja činjenica za koje je potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže.

50. Dakle, tužitelj je tužbeni zahtjev specificirao temeljem izračuna iz osnovnog nalaza i mišljenja. Nakon dopunskog vještačenja tuženik ističe da tužitelj nije uskladio tužbeni zahtjev u skladu s dopunom nalaza i mišljenja. Na ročištu za glavnu raspravu 26. 2. 2026. tuženik navodi da tužitelj neosnovano ističe da bi tužitelj istaknuo prigovor radi prebijanja budući da tuženik niti u jednom dijelu postupka nije to učinio već je ukazao da je tužitelj već namiren za iznos preplate priznate konverzijom, a koji iznos ne može osnovano ponovno potraživati u ovom postupku je bi na taj način za iznos od 5.877,62 kn bio dvostruko namiren.

51. Tuženik je u tijeku postupka isticao da sud treba uzeti u obzir negativne razlike. U odnosu na negativne razlike nesporno je da tužitelj nije ništa stekao u

razdobljima kad je plaćao manje anuitete kad je tečaj CHF bio niži od tečaja po kojem je isplaćen kredit. Ovaj sud smatra da tuženik ne može zahtijevati svoje potraživanje jer je tužitelj kredit otplaćivao u određenim iznosima kako ga je tuženik pozivao, a što znači da određenog dana tužitelj tuženiku nije platio manje novčanih sredstava već upravo onoliko koliko je tuženik od njega zahtijevao, pa stoga i ne postoji navodna negativna razlika u korist tuženika.

52. U odnosu na uračunavanje priznate preplate u konverziji, ovaj sud smatra osnovanim navode tužitelja da tužitelj u trenutku sklapanja Aneksa nije znao da ima potraživanje niti je mogao znati u kojem iznosu, a financijsko vještačenje ukazuju da ravnoteža konverzijom nije postignuta. Tužitelj je kao potrošač pristupio konverziji u takvim činjeničnim i pravnim okolnostima u kojima nije imao nikakvih saznanja o tome da konvertira valutu koja je zapravo ništetna niti je znao koliko mu je banka dužna po osnovi nepoštenih odredaba o valuti i kamati. Posljedično, nema govora ni o kakvoj informiranosti potrošača i "prešutnom odricanju" od svojih tražbina temeljenih na ništetnosti. Tvrdnja da je sklapanjem Aneksa po ZIDZPK/15 došlo do zamjene nepoštenih ugovornih odredaba i restitucije u smislu vraćanja koristi koje je banka imala zbog istih neosnovana je. ZIDZPK/15 uopće ne spominje zamjenu ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, a valutna klauzula u CHF je u trenutku donošenja ZIDZPK/15 bila pravomoćno valjana i potpuno je nelogična tvrdnja da je tim zakonom zamijenjena ništetna odredba valjanom. Osnovano tužitelj ukazuje na rješenje Vrhovnog suda RH Rev-1096/2022 kojim je odlučeno da su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo kada su zaključili da samom činjenicom sklapanja dodatka osnovnom ugovoru i provođenjem konverzije se gubi pravo na bilo kakvo potraživanje stečenog bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu u CHF. Tužitelj se nije odrekao svog potraživanja, niti je u trenutku sklapanja Aneksa znao da ima potraživanje niti je mogao pretpostaviti da na to potraživanje neće imati pravo nakon konverzije. Neosnovana je tvrdnja da tužitelj sklapanjem dodatka ugovoru o kreditu, odnosno provođenjem konverzije, nema više pravo zahtijevati stečeno bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu. Tužitelj osnovano ističe da se ZID ZPK/15 i provedena konverzija odnose isključivo na ugovorne obveze dok je potraživanje tužitelja samostalna izvanugovorna obveza koja nije prestala niti je izmijenjena ili umanjena niti na jedan zakonom propisani način. U obrazloženju ove presude sud se već pozvao na europsko pravo, dakle, Sud Europske unije je u presudi C-118/17 od 14. ožujka 2019. (predmet Zsuzsanna Dunai protiv Erste bank Hungary Zrt) dajući odgovor na pitanja o kreditima s nepoštenim ugovornim odredbama, a primjenjujući Direktivu 93/13/EZ o nepoštenim uvjetima o potrošačkim ugovorima, utvrdio da se članak 6. stavak 1. Direktive mora tumačiti na način da se ugovorna odredba koja je proglašena nepoštenom mora smatrati, načelno, kao da nikada nije postojala, tako da ne može imati učinak na potrošača s posljedicom ponovne uspostave prave i činjenične situacije u kojoj se potrošač nalazio da navedena odredba ne postoji. Činjenice da su određene ugovorne odredbe bile proglašene nepoštenima i ništetnima i zamijenjene novim odredbama kako bi se održao predmetni ugovor, ne može proizvesti učinak smanjenja zajamčene zaštite potrošača (par. 41. i 43. Presude) uz obvezu nacionalnim sudovima moraju utvrditi da li je nacionalni zakon (u ovom slučaju Zakon o potrošačkom kreditiranju), omogućio ponovnu uspostavu, pravno i činjenično, situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da

takva nepoštена odredba nikada nije postojala, osobito uspostavom prava na povrat svih koristi koje je trgovac neopravdano stekao na štetu potrošača, na temelju navedene nepoštene odredbe. Sud prihvaća stav tuženika da je jedini način na koji se može utvrditi da li je banka izvršila restituciju matematički obračun koji je u ovom postupku izvršio sudski vještak. Zakon o konverziji imao je za cilj spriječiti daljnju nepoštenu poslovnu praksu banaka, te produbljivanje dužničke krize. Kao takav, regulirao je daljnji ugovorni odnos za period nakon konverzije, pri čemu nikada nije rješavao pitanje do tada preplaćenih iznosa s osnova valute i kamate. To pitanje spada u tzv. vanugovorni odnos između banaka i potrošača, na koji se primjenjuju pravila stjecanja bez osnove, temeljena na Zakonu o obveznim odnosima, a ne Zakonu o konverziji koji uopće ne poznaje niti ništetnost, niti restituciju kao pojmove. Financijsko vještačenje ukazuje da ravnoteža konverzijom nije postignuta.

53. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude. Zatezna kamata dosuđena je od dospelosti svakog pojedinačnog utuženog mjesečnog preplaćenog iznosa zbog ugovorene valutne klauzule do isplate, dakle, od dana kad su izvršene preplate temeljem članka 1115. ZOO-a, po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

54. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

55. Trošak tužitelja za zastupanje po punomoćniku odvjetniku odmjeran je temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ broj 138/2023. – u nastavku teksta: Tarifa) u visini od 100 bodova kako slijedi: za sastavljanje tužbe, sastavljanje podneska od 10. 9. 2020., 31. 1. 2023., 1. 2. 2023. i 3. 2. 2025., zastupanje na ročištu 26. 11. 2024., 9. 10. 2025. i 26. 2. 2025. za svaku radnju iznos od 200,00 eura, za sastavljanje podneska od 20. 11. 2025. i pristup na ročište za objavu odluke za svaku radnju iznos od 100,00 eura, što zbrojeno i uvećano za PDV iznosi 2.250,00 eura. Tužitelju je dosuđen trošak vještačenja u iznosu od 500,00 eura, te trošak sudske pristojbe za u iznosu od 66,36 eura, stoga ukupni trošak tužitelja iznosi 2.816,36 eura. Tužitelj je tužbu podnio 26. 6. 2020., u obvezi je plaćanja jedino sudske pristojbe za tužbu. Tužitelju nije dosuđen trošak za sastavljanje podneska od 27. 11. 2024. – dokaz o uplati predujma jer se ne radi o podnesku potrebnom za vođenje parnice jer je taj podatak vidljiv u e-Spisu. Tužitelju nije dosuđen trošak za sastavljanje podneska od 21.1. 2021. i 14. 4. 2025. – požurnice, jer za sastavljanje tih podnesaka nije propisana nagrada i ne radi se o podnescima koji su bili potrebni za vođenje parnice te ne mogu teretiti protivnu stranku. Na parnični trošak dosuđena je zatezna kamata od dana donošenja ove presude do isplate temeljem odredbe članka 30. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17., u daljnjem tekstu: OZ) po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

U Karlovcu 22. travnja 2026.

Sutkinja Sylviane Kraljević

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se predaje pismeno u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda, a podnosi se Županijskom sudu.

Dostavljeno:

1. ZOU Josip Janković i Mate Burazin
2. Odvjetničko društvo Porobija & Porobija

Broj zapisa: **9-30886-fcc8c**

Kontrolni broj: **08f57-afd90-483db**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Sylviane Kraljević, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.